

temelínky

Časopis Jaderné elektrárny Temelín ■ ročník XIX. ■ letní dvojčíslo 5 / 2011

Energetickou bezpečnost zatím bez jádra nezajistíme
Německá elektrická síť tančí na ostří nože
ČEZ - průkopník elektromobility v ČR
Temelínský svatební víkend spojil tři páry
Slávisté v dresech SK Vseteč

4 ENERGETICKOU BEZPEČNOST
ZATÍM BEZ JÁDRA NEZAJISTÍME5 HORKÉ ODSTÁVKOVÉ LÉTO
TEMELÍNA SKONČÍ V ZÁŘÍ6 NĚMECKÁ ELEKTRICKÁ SÍŤ
TANČÍ NA OSTRÍ NOŽE8 ZÁCHRANKA MÁ VOZY
NA HROMADNÁ NEŠTĚSTÍ

8 MATÝSKA DOPLNILA TATRA 815

9 ZAJÍMÁ VÁS
ROZŠÍŘENÍ TEMELÍNA?10 ČEZ - PRŮKOPNÍK
ELEKTROMOBILITY V ČR10 ELEKTROMOBIL ČEZ
POTKÁTE NA JIHU ČECH11 PO ROČNÍ PAUZE
POHÁR ODVEZL TÝN

NAVŠTIVTE INFORMAČNÍ CENTRUM JE TEMELÍN

Otevírací doba: denně 9 - 16 hodin,
v červenci a srpnu 9 - 17:30 hodin

Informace: ČEZ, a.s., JE Temelín
Informační centrum, 373 05 Temelín

Telefon: +420 381 102 639

Fax: +420 381 104 900

E.mail: infocentrum.ete@cez.cz
www.cez.cz/temelin

NAPIŠTE NÁM

Posílejte nám dál své tipy na reportáže,
dotazy či zajímavé fotografie na adresu:
útvár Komunikace JE Temelín, Václav
Brom, 373 05 Temelín. Využít můžete
i adresu elektronické pošty:
vaclav.brom@cez.cz. Svůj námět můžete
zavolat přímo na telefon 381 102 415
nebo 606 352 518.

Václav Brom, šéfredaktor TEMELÍNEK

12 KOSTELECKOU DOKROPNOU
VYHRÁLI DOMÁCÍ HASIČI12 POD HRÁZÍ VE LHOTĚ
POD HORAMI DUNĚL ROCK13 DECHOVKU ZAHNALO
POČASÍ POD STŘECHU14 VÍTĚZSTVÍ Z DŘÍTNĚ
PRO MORAVSKOU TŘEBOVOU15 SEDMNÁCTÉ DVORKY
OPĚT LETNÍM VRCHOLEM15 FRANCOUZSKÝ VELVYSLANEC
V OBCI TEMELÍN16 TEMELÍNSKÝ SVATEBNÍ
VÍKEND SPOJIL TŘI PÁRY17 TEMELÍN NAVŠTÍVILO
JIŽ DVACET PĚT TISÍC CIZINCŮ17 REKORDNÍ ČERVEN
NA IC JE TEMELÍN18 KOUPI VÝROBKU
PODPOŘTE POTŘEBNÉ18 HASIČSKÝ KAHAN
SI ODVEZLY ŽERNOVICE

19 SLÁVISTÉ V DRESECH SK VŠETEČ

20 HISTORIE NÁZVŮ MĚST A OBCÍ

22 JIŽNÍ ČECHY MILUJI,
ŘÍKÁ ČESKÁ MISS 2011

23 SOUTĚŽÍME S EDOU A IDOU

24 EDA A IDA S TIPY NA VÝLET

TEMELÍNKY

vydává Jaderná elektrárna Temelín ze Skupiny ČEZ.
Adresa redakce: Jaderná elektrárna Temelín, útvár
Komunikace, 373 05 Temelín
Telefon: 381 102 415, fax: 381 102 828. Číslo ISSN:
0139-6382. Fotografie: Václav Brom, Marek Sviták,
Václav Beneda, Josef Strubinský, archiv JE Temelín
a Ateliér U Beránka. Elektronickou podobu Temelínek
najdete na www.cez.cz

SLOVO ŘEDITELE

Vážení čtenáři,
letní školní prázdniny se přehouply do své druhé
poloviny. Počasí v červenci sice bylo jako na hou-
pačce, takže jsme zažili tropická třicetistupňová
vedra, ale i podzimní mlhavá rána. Bezoblačnou
modrou oblohu střídalo ocelově šedé nebe oži-
vované klikatými záblesky. Vše se střídalo po ně-
kolika dnech a někdy i po hodinách. Inu další
rozmarňné léto. I proto vám přeji krásný srpen se
stabilnějším povětrím, ve kterém se vám budou
lépe plánovat prázdninové aktivity.

Naše léto na temelínské elektrárně bylo letos
opravdu horké. Díky technicky náročné odstávce
druhé bloku a jejímu neplánovanému prodlou-
žení o čtyři týdny jsme se ve třetí dekádě červen-
ce dostali do souběhu se zahájením odstávky
prvního bloku. Tato odstávka začala 16. července
a bude trvat do poloviny září. Během ní vymění-
me čtvrtinu paliva v reaktoru a provedeme kon-
trolu všech důležitých zařízení. Poprvé v historii,
a to zcela mimořádně, vyvezeme do skladu pou-
žitého paliva tři kontejnery CASTOR naplněné
použitým palivem. Celkem tedy z bazény vedle
reaktoru odvezeme 57 nejstarších použitých pali-
vových souborů. I ve druhé polovině léta nás tedy
čeká hodně náročná práce a pokračuje nám
horké odstávkové léto. Až ho zvládneme, tak
nám od poloviny září budou oba bloky pracovat
s novým palivem TVEL, které nám ruská firma
bude dodávat deset let.

V posledních týdnech celá energetická Evropa
napjatě sleduje události spojené s rozhodnutím
o útlumu jaderné energetiky v Německu. Před-
evším správce rozvodných sítí děsí cesta dalšího
zvyšování počtu větrníků a slunečních elektráren.
Tedy zdrojů, které sice nevypouští emise do ovz-
duší ani netvoří odpad k uložení, ale i zdrojů, kte-
rým lze jen stěží poručit, kdy a kolik mají vyrábět.
Již nyní, když spustí výrobu 26 000 MW výkonu
větrníků na severu Německa a vyrobená elektřina
se vlnou žene linkami přes Polsko a naši re-
publiku do Rakouska, tak jsou soustavy obou ze-
mí velmi přetíženy. Poláci se chtějí bránit technic-
kými opatřeními, my se snažíme páteřní síť roz-
víjet. To však nepůjde do nekonečna. Teprve čas
ukáže, jak dokáží Němci naplnit svou bezjader-
nou vizi. My zatím pokračujeme v přípravě dalších
bloků Temelína jako spolehlivého základu ener-
getické bezpečnosti ČR. Přeji vám krásné léto.

Miloš Štěpanovský, ředitel JE Temelín

FOTOPŘEHLÍDKA

VYHLAŠUJEME TÉMA 6/2011:

„OHLÉDNUTÍ ZA LÉTEM“

V minulém čísle Temelínek jsme vyhlásili téma: „**Konečně! Prázdniny a dovolená.**“ Podle došlých fotografií vidíme, že si umíte volné letní dny užít jak doma v Čechách, tak v zahraničí. Vaše dovolenkové obrázky i v nás vzbudily chuť k cestování a zvýšily naše těšení na „dovču“. Věříme, že vybrané obrázky potěší naše čtenáře. Naše Fotopřehlídka pokračuje dalším kolem 2011. pro které vyhláškujeme téma: „**Ohlédnutí za létem**“. Sice se to nezdá, ale za pár týdnů budeme již na léto 2011 pouze vzpomínat. Pošlete nám své letní fotky a podělte se tak o ohlédnutí se za létem se čtenáři Temelínek. Každý z autorů může poslat jako přílohu mailu maximálně dvě fotografie ve formátu JPG o velikosti 1600 x 1200 pixelů s uvedením svého jména, věku, adresy a samozřejmě krátkým příběhem či komentářem k fotografii. Uveřejněné fotografie oceníme drobnými dárky. Uzávěrka je **8. září 2011** a foto posílejte na adresu **vaclav.brom@cez.cz**.

Jana Kropáčková, Písek (40 let)

Fotka je z nádvoří Sladovny v Písku, kde má dcera s kamarádkou neodolaly a ve slunečném počasí se osvěžily ve fontáně. Přeji všem pěkné léto.

Jiří Veiser, Praha (21 let)

Nás na válení u vody neužije, exotika nás neláká. Jezdíme s rodinou na dovolenou na kola. Když tak prohlížím fotky, na jednu stranu se nedivím - mnohdy není nouze o lehce adrenalinové zážitky, jako například brodění rozlité Lužnice na Třeboňsku.

Markéta Jeřábková, Zlín (59 let)

Plachetnice na Lipně

Kateřina Černá, Hluboká (12 let)

Posílám fotku z naší dovolené v Rakousku, kde si rodiče splnili přání projet se na Harleyi zvláštní série. Moc daleko sice nedojeli, ale i tak myslím, že byli hvězdami celého lesa.

Ondřej Koc, Protivín (15 let)

Žně. Nedávny výlet do Pořežan přinesl tento pohled na symbol léta, a to léta horkého, plného zpěvu skřivanů a horkem se třesoucího vzduchu.

ENERGETICKOU BEZPEČNOST ZATÍM BEZ JÁDRA NEZAJISTÍME

„Vodě, slunci, větru i malým zdrojům elektřiny fandím. Pokud si ale hodláme zachovat současnou životní úroveň a zároveň nechceme zvyšovat negativní vlivy výroby elektrické energie na životní prostředí, tak se bez čisté energie z jádra zatím neobejdeme,“ říká v reakci na rozhodnutí Německa odejít od jaderné energetiky ředitel elektrárny Temelín Miloš Štěpanovský.

Rakouští Zelení nechtějí „jadernou“ elektřinu, Německo hodlá do dvanácti let vystoupit z jádra. Pane řediteli, ovlivňují tyto novinové titulky vaši práci, nebo vás příliš nevzrušují?

Aktuálně nás tyto proklamace v práci neovlivňují. Rozhodnutí Německa je krokem demokraticky zvolené vlády suverénní země, která má právo se do něčeho podobného pustit. Určitě bude zajímavé sledovat, jak se jim podaří vystavět energetickou síť na obnovitelných zdrojích, nebo zda budou nuceni nakupovat elektřinu ze zahraničí, případně budou v noci a v zimě odkázáni na uhelné a plynové elektrárny. A co se týká rakouského požadavku, tak nemohu vyloučit, že politicky a obchodně je možné rozlišovat mezi „čistou“ a „špinavou“ jadernou elektřinou. Technicky je to ale samozřejmě nesmysl.

Nicméně v případě Německa jde, alespoň podle médií, o historické rozhodnutí. Máte už k dispozici nějaké scénáře, jak se situace může vyvíjet?

Nejde o tak výjimečnou situaci, jak si myslíme. K něčemu podobnému došlo už v roce 1978 v Rakousku, kdy v referendu zvítězili nepatrnou většinou odpůrci spuštění elektrárny Zwentendorf. I tehdy šlo do znač-

né míry o politické rozhodnutí (kancléř Bruno Kreisky spojil výsledek referenda se svým setrváním ve funkci - pozn. redakce). A jak to tehdy dopadlo? Rakušané museli postavit dva obří uhelné bloky elektrárny Dürnrohr a dodnes jsou ze 100 % odkázáni na dodávky hlavně polského uhlí. A přímo z Dukovan vedou do Rakouska linky velmi vysokého napětí. Původně zde byla jen jedna a postupně došlo k výstavbě druhé – jedna prostě nestačila. Konkrétní německý scénář ale zatím neznám.

Je už nyní možné říct, jakou roli bude v tomto procesu hrát elektrárna Temelín?

Už teď je Temelín jedním z nejvýznamnějších a nejstabilnějších středoevropských zdrojů elektřiny. A význam naší elektrárny, zvláště po dostavbě třetího a čtvrtého bloku, bude v tomto směru dál růst. Jde o to, že se přenosová soustava neobejde bez stabilně dodávané energie po celých 24 hodin. A v tomto ohledu jsou jaderné elektrárny nezastupitelné.

Nicméně Německo se chce spoléhat hlavně na obnovitelné zdroje. Je to podle vás reálné? Může jít o určitý vzor i pro nás?

V současné době člověk dokáže mnohé

a zcela nereálné to není. Musíme si ale říci, jaké by pro nás byly dopady takového řešení. Na výběr bychom měli dvě možnosti. Za prvé razantně, ale opravdu drasticky, omezit spotřebu, což by znamenalo třeba pracovat jen v době, kdy svítí slunce a fouká vítr. Nebo za druhé – a to je dnešní cesta Německa – investovat do zálohy zdrojů elektřiny a do řízení spotřeby. S tím jsou spojeny právě ty nové termíny jako „smart grids“, využití baterií, nebo jiné způsoby uložení energie. Ale také budou muset postavit nové elektrárny – zřejmě plynové nebo uhelné – a pak je to zase o emisích CO₂. Nezbytné pro ně budou i investice do přenosové soustavy. Takže můj závěr: cesta, pro kterou se rozhodlo Německo, je teoreticky možná, ale velmi drahá a navíc povede k nárůstu emisí CO₂.

Nicméně Německo se k takovému kroku rozhodlo...

Spolková republika má tak trochu štěstí na sousedy. Česká republika i Francie umí elektřinu velmi dobře vyrábět, a to pomáhá Německu udržet stabilitu jejich soustavy. Ale jednoduché to nebude. Podívejme se, co udělalo s cenou elektřiny uzavření sedmi jaderných bloků v Německu. Najednou na německém trhu chybělo osm procent velmi levného proudu a prakticky ze dne

na den vzrostla cena silové elektřiny o pětinu. Jaderná energetika je, i když započítáme všechny náklady včetně těch budoucích, spojených s ukončením provozu, stále nejlevnějším zdrojem elektřiny. Pro současnou Evropu představuje významný stabilizační prvek a brzdu ceně elektřiny pro spotřebitele.

Když pomineme zdražování, jaká jsou největší rizika, která Němce čekají? Na co se mají připravit?

Troufám si odhadnout, že opravdu hodně práce je čeká při budování nových přenosových sítí. Soustavu musí výrazně posílit hlavně v severojižním směru, aby neohrožovali nejen sebe, ale i sousedy. To samozřejmě není jen o natahování drátů. Budou muset projít všemi povolenými řízeními, výkupem pozemků a podobně. To může být i v Německu během na dlouhou trať. Třeba Rakušané nedávno s velkou slávou dokončili jednu z páteřních linek. Budovat ji však začali v roce 1988, tedy před třidvaceti lety.

Hodně se ale v současné době hovoří i o kogeneračních jednotkách. Nevládnou v budoucnu nahradit velké zdroje, jako jsou jaderné elektrárny?

Vodě, větru, biomase i slunečním elektrárnám fandím. Společnost ČEZ usiluje o to, aby tvořily významnou část energetického mixu, který máme k dispozici. Právě kogenerační jednotky mohou být pro obce, školy nebo nemocnice velmi výhodné a my jim je aktivně nabízíme. Stále ale jde o to, že jejich primární funkcí je většinou ohřívat vodu – na topení či mytí. A jen zbytek tepla, které se jinak ztrácí, přeměňují na elektřinu. Takže nikdy nemohou být tak efektivní jako velké elektrárny. Jejich produkce je prostě ve srovnání s námi drahá.

Co když jich ale bude opravdu hodně, můžeme i dál zvyšovat počet fotovoltaických elektráren. Stále to nebude stačit?

Obávám se, že ne. Problém není ani tak ve výrobě, jako v uchování elektřiny. Technicky není problém pokrýt 7000 hektarů polí – tedy zhruba 7000 fotbalových hřišť – solár-

ními panely. Bude to sice ekologicky sporné a výjde to asi desetkrát draž než současné dva temelínské bloky, ale dostaneme stejný instalovaný výkon. Problém ovšem je, že k dispozici nám bude v průměru jen několik hodin denně. A i když rozsah takové solární elektrárny ještě zvětšíme, tak tolik přečerpávacích elektráren, abychom byli schopni energii z ní uchovávat, jednoduše nemáme. Nebo si můžeme vytvořit vlastní fotovoltaickou elektrárnu doma, naplnit sklep akumulátory a používat elektřinu k běžnému provozu domácnosti. Půjde to. Ale nebude to ani levné ani pohodlné ani šetrné k životnímu prostředí.

Takže dostavba Temelína je nyní aktuálnější než kdy jindy?

Určitě ano. Musíme si uvědomit, že stabilní a co nejlevnější elektřina bude v příštích desetiletích nesmírně důležitá. A pokud si chceme udržet energetickou bezpečnost, náš průmysl a pracovní místa, pak jsou čtyři vyrábějící temelínské bloky důležitou součástí naší budoucnosti.

Petr Šuleř

HORKÉ ODSTÁVKOVÉ LÉTO TEMELÍNA SKONČÍ V ZÁŘÍ

První blok elektrárny Temelín přestal vyrábět elektřinu 15.července a výrobu obnoví ve druhé polovině září. Během 66 dní na něm 600 pracovníků z padesáti firem a 400 zaměstnanců elektrárny provede všechny práce pravidelné odstávky a připraví blok na další rok provozu. Naopak druhý blok začal v závěru července opět vyrábět elektřinu a teplo. Odstávkové léto skončí Temelínu až v září.

V průběhu odstávky bude v reaktoru prvního bloku vyměněno 42 palivových souborů, tedy jedna čtvrtina z celkového počtu 163 souborů. „Palivo je dodávkou ruské firmy TVEL, která loni zahájila plnění desetiletého kontraktu pro Temelín. Nyní nám již oba naše bloky pracují s ruským palivem,“ říká tiskový mluvčí JE Temelín Marek Sviták.

Loni byl z prvního bloku odvezen do skladu použitého paliva v areálu elektrárny první kontejner CASTOR naplněný použitým palivem. Letos do skladu přibudou další čtyři. „Je to tím, že při letošní odstávce budou z prvního bloku mimořádně vyvezeny tři naplněné kontejnery CASTOR, protože jinak při odstávkách plánujeme naplnění jednoho až dvou kontejnerů. Do každého uložíme 19 použitých souborů. Harmonogram odstávky prvního bloku nám letos umožnil vyvezení tří kontejnerů, což by nám mělo při odstávce v roce 2012 ušetřit čas na reaktorovém sále,“ vysvětluje Sviták.

Na prvním bloku proběhne i důležitá investiční akce – záměna lineárních krokových pohonů (LKP)*. Důvodem jejich výměny je ukončení projektové životnosti. „Škoda JS vyvinula novou řadu pohonů se životností až 40 let provozu a technickým řešením, které nám garantuje bezporuchový provoz po celou dobu. V letošním roce tato záměna proběhne na prvním bloku a v roce 2012 na druhém,“ říká Sviták.

Václav Brom

LKP* - lineární krokové pohony

Zabezpečují pohyb a polohu regulačních orgánů (klastřů) na základě povelů z řídicího systému. Polohou klastřů je určen výkon reaktoru. Při povelu na pád regulačních orgánů z ochranného systému dochází k tzv. rychlému odstavení reaktoru. Klastř padají volným pádem do aktivní zóny reaktoru a během několika vteřin dojde k zastavení štěpné reakce.

NĚMECKÁ ELEKTRICKÁ SÍŤ TANČÍ NA OSTŘÍ NOŽE

Němečtí operátoři sítí se urputně vypořádávají s důsledky náhlého odstavení sedmi jaderných elektráren. Řeší situace, s kterými se doposud setkávali pouze ve výpočtech. „V současné době jsou v podstatě každodenně a rutinně využívány prostředky původně určené pro řešení mimořádných situací. Tím se vyčerpává škála dostupných technických protipatření určených pro řešení případných poruchových stavů v síti. Podstatně se tak zvyšuje riziko jejich nezvládnutí,“ varuje elektro specialista jaderných elektráren ČEZ Petr Nejedlý.

Rozhodnutí Spolkového sněmu o odstavení všech německých jaderných elektráren do roku 2022 však přišlo letos v polovině roku, tedy docela v předstihu pro přípravu náhradních zdrojů?

Budeme-li situaci posuzovat výhradně z pohledu výrobců elektřiny, tak máte zčásti pravdu. Časový horizont odstavení všech německých jaderných elektráren do roku 2022 skutečně poskytuje výrobcům elektřiny určitý čas na reakci, například na výstavbu nových výrobních zdrojů. Je nutné poznamenat, že z technického i ekonomického úhlu pohledu energetických firem jde o čas opravdu velmi krátký.

Chcete říci, že tento stav může znamenat určitý technický problém?

Ano, na elektrizační soustavu se nemůžeme dívat výhradně optikou zdrojů a spotřebičů. Spojovacím článkem mezi výrobou a spotřebou jsou operátoři přenosových a distribučních sítí, kteří provozují klíčové systémy pro rozvod elektřiny. A ti byli velmi výrazně postiženi již březnovým rozhodnutím spolkové vlády o pozastavení provozu sedmi reaktorů. Toto rozhodnutí skutečně bylo „bleskem z čistého nebe“, což přináší energetickému sektoru nejrůznější technické potíže.

Můžete to upřesnit?

Německá organizace, která má na starosti síťovou infrastrukturu - Bundesnetzagentur, v dubnu a květnu uveřejnila zprávy, ve kterých podrobně popisuje stávající komplikovanou situaci a očekávaný budoucí vývoj elektroenergetiky, konkrétně přenosových a distribučních sítí. Zásadní technický princip potíží operátorů sítí je v podstatě velmi jednoduchý. Z důvodu náhlého odstavení jaderných elektráren v jižním a středním Německu došlo u našich sousedů k „přesměrování toků“ v sítích zvláště vysokého a velmi vysokého napětí. Především však došlo k dalšímu navýšení beztak již značně vysokých přetoků elektřiny v přenosových sítích ve směru sever-jih, a to až na samou hranici přenosových schopností stávajících vedení. Příčina je nasnadě, právě na se-

Petr Nejedlý (* 1964)

V roce 1988 ukončil elektrotechnickou fakultu ČVUT se specializací jaderné elektrárny a nastoupil do ČEZ na elektrárnu Temelín. Tam v letech 1988 - 1992 pracoval jako systémový inženýr technologických automatik. V letech 1993 - 2003 působil na Temelíně jako projektant a následně vedoucí projektant elektro. Poté do roku 2007 pracoval jako specialista přípravy projektů pro realizaci modernizací provozované JE Temelín. V roce 2007 nastoupil jako senior specialista elektro a systémů kontroly řízení do útvaru Výstavba jaderných elektráren, kde se podílel na přípravě výstavby třetího a čtvrtého bloku JE Temelín.

Poznámka redakce: odborné názory na dění v energetice publikuje Petr Nejedlý na internetu: www.Nejedly.blog.idnes.cz.

veru země je lokalizována značná část z doposud instalovaných více než 26 000 MW (cca 26 temelínských bloků) výkonu větrných elektráren. Jejich elektřina nyní ve zvýšené míře proudí linkami do průmyslového centrálního a jižního Německa, kde právě došlo k masivnímu poklesu výroby kvůli odstavením jaderným elektrárnám. A samozřejmě každé vedení má pouze určitou limitovanou přenosovou schopnost a nemůže být dlouhodobě přetěžováno.

Sítě jsou většinou budovány s určitou rezervou. Určitě existuje i v Německu.

Samozřejmě, operátoři sítí opravdu dimenzovali přenosový systém s poměrně výraznými rezervami, aby byli vždy schopni spolehlivě přenést požadované množství elektřiny z místa výroby do místa spotřeby. Ovšem je nesporným faktem, že zatímco v posledních desetiletích spotřeba a potažmo výroba elektřiny trvale rostou, tak dosa- vadní rozvoj sítí rozhodně neodpovídal dy-

namice nárůstu výroby a spotřeby. Tudiž rezervy v přenosových kapacitách se postupně snižovaly a stále snižují. A rozhodně to není pouze problém Německa.

Jestli vám rozumím, tak to při nějaké poruše v síti může znamenat nepříjemný problém. Je to tak?

Ano i v dokumentech Bundesnetzagentur je konstatováno, že operátoři sítí musí v současné době poměrně často provozovat páteřní přenosové sítě bez plnění základního bezpečnostního kritéria "(n-1)".

Můžete nějak jednoduše vysvětlit, co představuje kritérium (n-1)?

Jedná se o jedno ze základních kritérií pro dimenzování přenosových sítí z hlediska zajištění spolehlivosti provozu. Zjednodušeně řečeno to znamená, že elektrický systém je schopen bezpečně zvládnout výpadek jednoho vedení nebo jiné důležité komponenty z důvodu poruchy, aniž by to mělo nějaké závažné následky. Například nutnost řízeného odpojování spotřebitelů. V konkrétním případě elektrických vedení to prakticky znamená, že elektrina se při výpadku jednoho konkrétního vedení "rozteče" v souladu s fyzikálními zákony na vedení jiná a systém jako celek zůstane stále plně funkční a spotřebitel tento stav prakticky vůbec nezaregistruje. Na přednáškách pro studenty kritérium (n-1) v elektrických sítích občas s určitou nadsázkou přirovnávám k záložnímu padáku parašutisty, který již předtím bezpečně absolvoval stovky či tisíce seskoků. Může zcela vyloučit budoucí selhání doposud zcela spolehlivého hlavního padáku, aby ten záložní mohl jen tak pohodit vedle startovací dráhy? Určitě nemůže.

Hrozí tedy Evropě black-out, tedy energetická tma?

Tak black-out je v dnešní době poměrně často medializovaný pojem. Zprávy Bundesnetzagentur zatím konstatují, že podle provedených analýz je zajištěna hraničně dostatečná spolehlivost dodávek elektřiny, a to i v předpokládaných kritických situacích. Víte, energetici považují black-out za svoje osobní profesní selhání, a teď nemluví pouze o Německu, takže dělají vše pro to, aby k žádnému rozsáhlému výpadku nedošlo.

Problémy v sítích ale zcela vyloučit nelze?

Zkušenosti z minulosti i nedávné události v Japonsku nás učí, že v případě složitých technických systémů musíme být stále velmi obezřetní a předpokládat i velmi nepravděpodobné situace. Při zafungování „zákona schválnosti“ a určitém souběhu nepříznivých okolností mohou skutečně nastat nerůznější problémy. Budeme-li tedy předpokládat výpadek kriticky zatíženého vedení v kritickém „úzkém profilu“ síť v kritický čas, například při maximální výrobě ve větrných elektrárnách na severu Německa, nebudou mít místní operátoři sítí k dispozici dostatek „záložních“ přenosových kapacit v jiných linkách. Ty se začnou rychle přetěžovat a budou vypínány ochrannými proti přetížení. Problém je v tom, že takto rozvinuté kaskádové šíření poruch v síti už reálně nelze zastavit. Novou rovnováhu elektrizační soustavy nalezneme velmi rychle „paní fyzika“ podle svých univerzálních pravidel a nikoliv dispečeri síťového operátora.

Myslím, že před pěti lety již k podobné situaci na západ od našich hranic došlo. Je to tak?

Ano, k částečnému rozpadu západoevropské elektrizační soustavy došlo 4. listopadu 2006, kdy v průběhu 19 vteřin vypadlo 30 přenosových linek v osmi státech Evropy. Patnáct milionů západoevropských spotřebitelů si tehdy na pár hodin vyzkoušelo život před elektrifikací. Čtenáře Temelínek marně pátrajících v paměti po této události mohu uklidnit tím, že Česká republika se tehdy nacházela v oblasti s přebytkem výroby elektřiny. U nás tak nemuselo docházet k nucenému odpojování spotřebitelů, tudíž jsme neměli možnost na vlastní kůži poznat, že se v evropské síti děje něco ne-normálního.

Jak řeší němečtí operátoři tuto náročnou situaci?

Samozřejmě nestojí s rukama v kapsách a nečekají, až je nějaká neočekávaná kombinace nepříznivých vnějších okolností přitlačí ke zdi. Využívají veškerá technická a organizační opatření, která mají k dispozici. Například operativně mění nasazení vybraných elektrárenských bloků tak, aby došlo k odlehčení kriticky zatížených přenosových profilů, odkládají plánovanou údržbu vedení v kritických profilech. Rovněž odkládají odstávky konvenčních bloků, aby měli k dispozici zdroje jalového výkonu pro regulaci napětí a využívají ještě řadu dalších opatření. V současné době tedy v podstatě každodenně a rutinně využívají prostředky původně určené pro řešení mimořádných situací. Podle mého názoru budou mít zcela jistě velmi kreativní, pracovně pestré a horké nejenom léto, ale i podzim a zimu. Myslím, že bychom jim měli držet palce, protože případný velký výpadek by již ČR nemusel minout, tak jako tomu bylo v roce 2006.

Václav Brom

INFORMACE ZE SVĚTOVÉ ENERGETIKY

Německo

Vláda schvaluje uzavření jaderných bloků do roku 2022

Německo schvaluje zákony pro odchod od jaderné energetiky do roku 2022. Tímto mění již schválené zákony z počátku tohoto roku na prodloužení provozu jaderných elektráren v Německu a stanovuje nový harmonogram pro léta 2015 - 2022 na postupné vyřazování jaderných elektráren. Sedm reaktorových bloků, jež byly postaveny před rokem 1980, plus JE Kruemmel (není v provozu od roku 2007) již zůstanou odstaveny trvale, když podmíněčně vypnuty byly v březnu.

Zbývajících devět modernějších jaderných bloků dostává pevný termín ukončení provozu. Podle návrhu tak JE Grafenrheinfeld má být odstavena na konci roku 2015, Gundremmingen B v roce 2017 a Philippsburg 2 v roce 2019. V roce 2021 potom JE Grohnde, Brokdorf a Gundremmingen C. Německé nejmodernější reaktorové bloky Isar 2, Neckarwestheim 2 a Emsland budou vyřazeny až na konci roku 2022.

Zdroj: European Power Daily, červen 2011

Svět Země G8 podporují provedení zátěžových testů jaderných bloků

Státní dozory nad jadernou bezpečností zemí G8, členských zemí OECD NEA a dalších připojených zemí (Brazílie, Indie, Rumunsko, Jižní Afrika a Ukrajina) podpořily požadavek na provedení zátěžových testů JE v takovém rozsahu, jak bylo přijato v Evropské unii. Dále se dohodly, že budou spolupracovat při implementaci zkušeností z událostí ve Fukušimě. Hlavními prioritami hodnocení bezpečnosti budou odolnost proti extrémním přírodním událostem a vnějším šokům včetně kombinace těchto rizik a schopnost bezpečnostních systémů vydržet těžké havárie. Další klíčové oblasti budou havarijní odezva a schopnosti řízení, krizová komunikace a plány pro obnovu provozuschopnosti a jejich implementace. Regulátoři zdůraznili, že primární odpovědnost za jadernou bezpečnost má provozovatel, a proto vítají iniciativu WANO a jejich členů ke zvýšení úsilí v rámci mezinárodních programů spolupráce.

Zdroj: NucNet, červen 2011

ZÁCHRANKA MÁ VOZY NA HROMADNÁ NEŠTĚSTÍ

Od poloviny června může Zdravotnická záchranná služba Jihočeského kraje využívat čtyři nová speciální vozidla určená pro zásahy velkého rozsahu. Dohromady stála 16 milionů korun. Osm milionů poskytl Jihočeský kraj, čtyři miliony společnost ČEZ prostřednictvím své Nadace ČEZ a stejnou částku přidala i „Jihočeská záchranka“ ze svého rozpočtu.

Jihočeští záchranáři rozbalují malou polní nemocnici při ukázce nové techniky.

Vozidla budou vyjíždět z Českých Budějovic, Tábora, Strakonice a Jindřichova Hradce. Jsou vybavena zdravotnickým materiálem, který umožňuje ošetřit až stovku lidí. Kromě nosítek, obvazového a lékového materiálu je v nich umístěn zdravotnický stan, elektrocentrála, osvětlovací technika a různé vypořizovací prostředky. „Vozy jsou součástí systému, kdy naše reakce na mimořádnou událost velkého rozsahu by mohla být postupná. Podle rozsahu události mů-

žeme zapojit jedno až čtyři vozidla. Ty pak vytvoří malou polní nemocnici s materiálovým zázemím,“ vysvětluje ředitel Zdravotnické záchranné služby Jihočeského kraje Marek Slabý.

„Práce záchranářů je obdivuhodná a velmi náročná. Jsme rádi, že jsme jejich úsilí a snahu podpořili alespoň dobrým vybavením, které jim umožní zkvalitnit zásah přímo v terénu,“ říká ředitel JE Temelín Miloš Štěpanovský.

„Je to další významná akce, která se podařila realizovat nejen díky krajským financím, ale také díky rámcové smlouvě, kterou kraj v roce 2009 uzavřel se společností ČEZ. Přál bych si, aby potřeba použít vozidla pro zásahy při mimořádných událostech byla co nejmenší. Na druhou stranu jsem rád, že se podařilo zajistit prostředky, které přispějí k bezpečnosti obyvatel regionu,“ říká spokojený hejtman Jihočeského kraje Jiří Zimola.

Marek Sviták

MATÝSKA DOPLNILA TATRA 815

Již třetí zásahové hasičské vozidlo daroval ČEZ na jih Čech. Radost měli ve Zlivi.

Po necelých dvaceti letech služby na elektrárně Prunéřov bude Tatra 815 sloužit Sboru dobrovolných hasičů ve Zlivi. „Získání druhého zásahového vozidla je pro naši jednotku velké plus. Do staré cisterny - našeho Matýska - se vejde pouze tři a půl

kubíku vody, v Tatře jich povežeme k zásahu osm. Matýsek se dožívá čtyřiceti let, Tatra je mnohem mladší a modernější. Bude to velký pomocník a přejeme si, aby všechny akce, které od této chvíle s Tatrou absolvujeme, měly šťastný konec,“ říká velitel Sboru dobrovolných hasičů ve Zlivi Vladislav Kofl.

„Je to již deváté užitkové vozidlo a třetí hasičské vozidlo, které bude sloužit zde v jižních Čechách. První dostal Kostelec a další slouží hasičům ve Dřitní. I přesto, že nejde o nová vozidla, tak všechna prošla technickou revizí a věřím, že v obcích udělají ještě hodně práce. A když tady vidím, v jak perfektním stavu mají hasiči ze Zlivi čtyřicet let starou cisternu, tak je jasné, že se Tatra dostává do dobrých rukou a může zde

sloužit hodně let,“ říká generální ředitel ČEZ Správa majetku Jan Kalina, který společně se zástupcem ředitele JE Temelín Antonínem Ješátkem Tatru ve Zlivi předával.

„Pro město a pro naše hasiče to dává šanci rozšířit své možnosti a služby. Sbor funguje v rozšířené působnosti, a tak i pro okolní obce bude Tatra velkým přínosem při případných zásazích. Naši dobrovolní hasiči jsou velmi aktivním sborem a pro mě jako pro starostu je výborné, že na území obce mám spolek dobrovolníků, o který se mohu při normálním chodu města i při krizích opřít,“ váží si práce dobrovolných hasičů ve Zlivi starosta Jan Koudelka.

Hasičský sbor ve Zlivi byl založen v roce 1899 a loni tak oslavil 111. výročí, které spojil s oslavou 50 let povýšení Zlivi na město.

ZAJÍMÁ VÁS ROZŠÍŘENÍ TEMELÍNA?

Pošlete nám svůj dotaz. Temelínky odpoví.

Své otázky k záměru rozšíření Temelína posílejte na adresu:

Václav Brom, útvar Komunikace JE Temelín, 373 05 Temelín nebo mailem: vaclav.brom@cez.cz

František Procházka, Plzeň

Německo končí s jadernou energetikou, Francie o tom začíná uvažovat. Nezačíná ČEZ uvažovat o ukončení příprav na dostavbu Temelína?

Členské státy Evropské unie se po Japonsku k jaderné energetice staví různě. V některých zemích, kde výroba elektřiny z jádra nemá dostatečně silnou politickou a veřejnou podporu, může dojít k jejímu útlumu. O struktuře zdrojů výroby elektrické energie si ale rozhoduje každý stát sám. Toto rozhodování by nemělo být unáhlené. Jaderná energetika má v České republice podporu. Z hlediska budoucí energetické soběstačnosti naší země by totiž ukončení příprav dostavby Temelína nebylo příliš moudré. Instalovaný výkon v tepelných elektrárnách se v následujících letech, i přes jejich částečnou obnovu, sníží. Pro výstavbu nových vodních elektráren již nemají naše řeky kapacitu. Na větrné elektrárny se díky jejich závislosti na počasí nemůžeme spolehnout. Masivní nekontrolovaný rozvoj fotovoltaiky zdražil cenu elektřiny. Z toho logicky vyplývá, že pokud nechceme za několik let elektřinu dovážet (budeme-li mít odkud) musíme se zatím stále orientovat na rozvoj jaderné energetiky.

Josef Nováček, České Budějovice

Přestože jsou na tom jižní Čechy s mírou nezaměstnanosti proti jiným krajům celkem dobře, tak nových pracovních příležitostí zas tolik není. Přinese tuto šanci Jihočechům případná dostavba Temelína? Pokud ano, tak jaké profese a kdy?

Stavba nového jaderného zdroje představuje z hlediska zaměstnanosti významnou příležitost. Tyto investice jsou vždy zdrojem řady zakázek pro stovky dodavatelských firem z nejrůznějších odvětví a tedy i práce pro lidi. Přitom nejde pouze o vlastní stavbu elektrárny. Předtím je nutné investovat do infrastruktury. Připravit silnice pro návoz materiálu nebo vybudovat ubytovací kapacity pro výstavbový a provozní personál. První tyto akce již probíhají. V Týně nad Vltavou se staví druhá výjezdová komunikace z Hlineckého sídliště. Hlavní pracovní příležitosti lze ale očekávat po roce 2015, kdy by se měly rozběhnout stavební práce přímo na elektrárně. Počítáme, že dostavba bude znamenat práci pro tři tisíce lidí. Pro následný provoz budeme potřebovat šest stovek kvalifikovaných odborníků, jako jsou například jaderní inženýři, strojaři nebo elektrikáři.

Odpovídal Marek Sviták,
tiskový mluvčí JE Temelín

Starosta Zlivi Jan Koudelka děkuje společnosti ČEZ, zastoupené Janem Kalinou (vpravo) a Antonínem Ješátkem, za hasičské auto Tatra 815, které ve městě odvede ještě kus práce.

V současné době má sbor 80 členů, a to jak mužů, žen, tak mladých hasičů. „Mládež je naše budoucnost a výborně se o ni stará kolega Čížek, který se například loni dostal s dorostem až na mistrovství republiky. Hasičský potěr si vychováváme a budeme v tom pokračovat. Je to budoucnost zlivského sboru,“ uvědomuje si velitel hasičů ve Zlivi a doplňuje k ostré činnosti, „naposledy jsme vyjžděli druhou červnovou sobotu, kdy jsme po přivalovém dešti čerpali vodu ze sklepů. Náš sbor je zařazen do jednotek s rozšířenou působností, takže zasahujeme i mimo Zliv. A tak jsme například týden zasahovali při požáru skládky v Nových Hradech, pomáhali jsme v Týně a na řadě dalších míst. Tatra naši schopnost pomoci ještě zvýší.“

Václav Brom

ČEZ - PRŮKOPNÍK ELEKTROMOBILITY V ČR

Skupina ČEZ podporuje elektromobilitu a stala se průkopníkem jejího konceptu v České republice. Kroky, které v tomto směru podniká, se týkají podpory užívání elektromobilů, poskytování komplexních služeb s vazbou na distribuční síť ČEZ. Cílem je přispět k rozvoji zcela „bezemisní“ dopravy v Česku a testovat dopady elektromobility na distribuční síť.

V prosinci 2010 Skupina ČEZ podepsala smlouvu o spolupráci s automobilkou Peugeot. První elektromobily z její dílny nyní již jezdí po českých silnicích. Do roku 2013 společnost ČEZ plánuje instalaci celkem 200 veřejných nabíjecích stanic. Do projektu se vedle firem zapojují také města a obce. Mezi ně například patří Vrchlabí, kterému ČEZ na jaře předal dva elektromobily - jeden má v testovacím provozu město Vrchlabí, druhý vůz je určen pro Správu KRNP. Na jihu Čech dostala testovací elektromobil v polovině července k dispozici JE Temelín.

Václav Brom

Základní charakteristika příměstského vozu Peugeot iOn

- Čtyřmístný, čtyřdveřový, ekologický, kompaktní a snadno ovladatelný, bez emisí výfukových plynů
- Synchronní elektromotor s permanentními magnety
- Max. výkon: 47 kW při 2 500–8 000 otáček/minutu
- Max. točivý moment: 180 Nm při 0–2 500 otáček/minutu
- Max. otáčky: 8 500 ot/min
- Max. rychlost: 130 km/h
- Dojezd: 150 km
- Nabíjení baterie - pomalé (16 A/230 V) z 0 na 100 % kapacity: 6–8 hodin, rychlé (max. 125 A/400 V) z 0 na 80 % kapacity za 30 minut
- Trvanlivost baterie: výměna nutná po cca 100 000 km

ELEKTROMOBIL ČEZ POTKÁTE NA JIHU ČECH

Možná jste ho již na jihočeských silnicích potkali. Rozměrem menší, ale svým atraktivním designem a především tichým chodem bez výfukových plynů je v dopravě nepřehlédnutelný. Zelený testovací elektromobil Peugeot iOn provozuje od poloviny července ČEZ na elektrárně Temelín.

Ve své první – testovací fázi bude sloužit pro potřeby elektrárny Temelín i zkušebním jízdám jejich pracovníků. Široká veřejnost se s ním bude moci poprvé seznámit na Dnu otevřených dveří 30. července. Další předváděcí akce je plánována na 8. srpna. Na Dnu elektromobility Letní univerzity

2011 vyrazí 2-3 vozy do ulic Týna nad Vltavou. Po letních prázdninách bude elektromobil půjčován na testování školám či obecním úřadům a bude využíván při větších akcích v jižních Čechách, při kterých je ČEZ partnerem. Takže s elektromobilem se v regionu v následujícím půlroce potkáte častěji.

A jak se s ním jezdí? „Je to přinejmenším příjemné překvapení,“ říká o malém, ale nepřehlédnutelném zeleném vozítku Petr Šuleř z útvaru Komunikace JE Temelín, který v Praze elektromobil přebíral, absolvoval základní školení, a tak byl prvním Temelínákem, který uslyšel jeho motor. „Ono uslyšel... Člověk si chvilku musí zvyknout na to, že ho místo zvuku a vibrací po „nastartování“ přivítají jen rozsvícené kontrolky. Elektromobil je absolutně tichý, až ve vyš-

ších rychlostech jsou slyšet odvalující se pneumatiky, takže například chodce nic nevaruje, že přijíždíte,“ všiml si úskalí tichého chodu auta Petr Šuleř.

Další věcí, která řidiče elektromobilu potěší, je velmi jednoduché, intuitivní ovládání. Řídí se vlastně stejně jako jakékoliv jiné auto s automatickou převodovkou. „Potěšením je i samotná jízda. Ve městě elektromobil nemá konkurenci. Přenos síly na kola je okamžitý, auto hned vyráží vpřed a cestování s ním je vysloveně příjemné. Jízda bez řazení je plynulá, auto ochotně zrychluje až na sto třicet kilometrů za hodinu,“ říká Šuleř, který jako slabší místo vidí dojezd na jedno nabití baterie a doplňuje, „v technických parametrech je uváděn dojezd při ekonomické jízdě 150 kilometrů. Reálně to je o pár desítek kilometrů méně,

přeci jenom člověk občas na pedál přitlačí. Každopádně následné nabití na elektrické zásuvce trvá asi osm hodin a autíčko si vezme asi šestnáct kWh, tedy padesátikorunu nákladů v denní sazbě. Noční nabití v nízkém tarifu může vyjít na třetinu nákladů.“ K tomu, aby došlo ke zlepšení servisu pro Peugeot iOn na Temelíně, se nyní připravuje místo s rychlonabíjecí stanicí. Mělo by vzniknout u informačního centra elektrárny. „Přednosti mají určitě převahu – bezemisní provoz, plynulá, pohodlná, tichá jízda, jednoduché ovládání. Po prvních zkušenostech myslím, že elektromobil může být opravdová automobilová budoucnost,“ chválí vozidlo po prvních testovacích jízdách Petr Šuleř.

Václav Brom

PO ROČNÍ PAUZE POHÁR ODVEZL TÝN

Přesný a úspěšný penaltový zásah. Radostný chumel hráčů. Ruce na hlavou, smích ve tvářích. Na druhé straně svěšené hlavy, gesta zmaru. Obrázek, který vždy vidíme po velkých finálových fotbalových zápasech, nechyběl ani ve Vodňanech po finále turnaje 3. ENERGIE CUP 2011. Úspěšný penaltový rozstřel přinesl radost fotbalistům Olympie Týn, kteří tak po roční pauze zopakovali vítězství z roku 2009. Loni si krásný pohár ředitele JE Temelín odvezli z Týna fotbalisté z Vodňan.

Do zápasů v základních skupinách nastoupilo osm mužstev: domácí Vodňany, Hluboká, Týn, Bavorovice, Dříteň, Olešník, Protivín a Bechyně. Do semifinále postoupily Týn, Dříteň, Hluboká a Bavorovice. A když Týn v semifinále porazil Bavorovice a Hlu-

boká Dříteň, tak letošní finále svedlo tradiční soupeře Týna proti Hluboké. V zajímavém finále skončil zápas 1:1 a penaltový rozstřel v poměru 4:3 rozhodl o vítězství Týna nad Vltavou. Rozhodující penaltovou trefu dal týnský mladík Michal Šáléný.

„Z vítězství máme obrovskou radost. Energie Cup je pěkný turnaj a jméno Týna již bude na poháru vyryto podruhé. Myslím, že dnes budeme slavit hodně a dlouho. Škoda, že termín těsně po sezóně neumožní mužstvům přijet kompletní,“ říká sympatický střelec rozhodující branky. „Energie Cup si za tři roky mezi mužstvy z měst a obcí v okolí elektrárny získal dobré jméno. Tři roky byl vždy tečkou za sezónou, kdy sice hráči mohli hrát bez soutěžních nervů, ale na druhou stranu mužstva nepříjždějí v plné síle. V nabitém fotbalovém kalendáři se však těžko hledá jiný termín. Uvidíme, jestli se nám nepodaří najít jiný model turnaje,“ reaguje Antonín Ješátko, zástupce ředitele JE Temelín, která je generálním partnerem turnaje. V roce 2009 se první ročník uskutečnil ve Dřítěni. Druhé pokračování proběhlo v Týně a letos byly hostitelem akce Vodňany. „Energie Cup není jenom fotbal, ale přiveze s sebou doprovodné akce. Pro pořadatelství na rok 2012 se nám i proto přihlásila Bechyně,“ doplňuje Ješátko. „Myslím, že turnaj se povedl. Vyšlo počasí a i hráči podávali bojovné výkony a bylo na nich vidět, že chtějí uspět,“ shrnul za pořadatele Miroslav Leština.

Po roční pauze si krásný pohár z turnaje ENERGIE CUP 2011 odvezlo mužstvo z Týna nad Vltavou.

Václav Brom

KOSTELECKOU DOKROPNOU VYHRÁLI DOMÁCÍ HASIČI

Poslední červnovou sobotu se louka U Křížku v Kostelci nad Vltavou již podruhé v historii zaplnila pozvanými hasičskými družstvy, která se utkala v požárním útoku klasickým způsobem a ve střelbě. K radosti všech prvenství obhájili domácí hasiči.

Ve smíšené kategorii se zúčastnila družstva Roudné, Nová Pec a Kostelec. V kategorii mužů bojovala družstva Hroznějovice, Nová Pec, Kostelec, Žimutice a Purkarec. Ve smíšené kategorii vyhrálo družstvo hasičů Roudné. Velitel hasičů Kostelce Petr Klomfar mohl být opravdu pyšný na svoji jednotku, která obhájila své prvenství v kategorii mužů. „Jsem spokojený jak s výsledkem, tak s průběhem Kostecké dokropané. Sešli jsme se podruhé a věřím, že se akce chytla a dočkáme se dalších úspěšných

pokračování. Budoucností hasičů jsou však mladí. I proto jsme letos dali na zahájení příležitost ukázkám našich mladých hasičů z Kostelce. Ty vede Dana Výletová, která si zaslouží velké poděkování, protože se o děti skvěle stará a věnuje jim mnoho sil a času,“ spokojeně bilancuje Kosteckou dokropanou 2011 Petr Klomfar.

Sešla se tu i „Stará garda“, která dříve SDH Kostelec reprezentovala v požárním sportu a předvedla ukázkou v klasickém požárním útoku. „Nezapomněli,“ komentoval výkon

velitel domácích hasičů. Hasičská soutěž byla součástí Oranžového roku s generálním partnerem Jadernou elektrárnou Temelín. „Díky za podporu patří i senátorovi a starostovi města Hluboká nad Vltavou Tomáši Jirsovi, který nás dnes přijel na soutěž pozdravit. A samozřejmě všem lidičkám z našeho sboru, kteří přiložili ruku k dílu na přípravách i samotném průběhu soutěže. Již nyní se všichni těšíme na třetí ročník Kostecké dokropané,“ uzavírá kostecký velitel.

Radek Mádl

POD HRÁZÍ VE LHOTĚ POD HORAMI

Šestý ročník festivalu Rock pod hrází připravili ve Lhotě pod Horami na druhou červencovou sobotu pořadatelé kolem Václava Zeidla a Lukáše Chytky. Ti si jako příznivci dobré (nejen rockové) muziky vzali na starost program festivalu, místní hasiči pod velením Pavla Hečka zajistili technické záležitosti od přípravy pódia a oplocení areálu po zázemí a občerstvení pro návštěvníky.

„Hodně věcí se nám podařilo zařídit přes známé a kamarády. Bez nich by festival přišel na obrovské peníze,“ konstatoval Lukáš Chytka. „S přípravami jsme začali ve čtvrtek v osm hodin ráno a byli jsme tu do deseti do večera. V pátek to samé, dnes znovu od rána od osmi. Pořádáme hasičské soutěže, takže víme, co lidi potřebují, aby se bavili,“ ocenil získané zkušenosti Pavel Hečko.

Pořadatelé Rocku pod hrází rybníka u silnice, která prochází Lhotou pod Horami a vede z Temelína do Protivína, zůstali i letos věrní tradici založené v roce 2006 skupinou Jack. Kromě známějších, vyhra-

DECHOVKU ZAHNALO POČASÍ POD STŘECHU

Setkání pod lipami se sice v Horních Kněžekladech kvůli počasí přesunulo pod střechu kulturního domu, přesto se sešlo nečekaně mnoho lidí. V zaplněném sále si dokonce pozdější příchozí museli sednout za muzikanty na pódium.

Zaujalo také věkové složení návštěvníků, které roztančila a rozezpívala Malá Ševětinka – od šestiletých dětí po nejstaršího, osmasedmdesátiletého návštěvníka. Ti nejvytrvalejší opouštěli sál dvě hodiny po půlnoci.

„Klobás k večeri paní hostinská vydala 125, a to určitě nechtěli všichni. Předpokládám, že se dobře bavilo kolem 135 účastníků, což je u nás pěkná účast,“ odhadoval starosta obce Horní Kněžeklady Josef Drn. I když poetika posezení a tance pod lipami na návsi je jedinečná, volba zastřešeného prostoru se ukázala jistějším řešením, shodl se starosta s muzikanty. „Počasí navečer neprálo akcím pod volným nebem, proto jsme se uchýlili pod střechu kulturního domu. Nakonec se sice pomalu vyčáslilo a déšť nepřišel, ale rozhodnutí pro variantu uvnitř bylo určitě správné,“ prohlásil Josef Drn.

Václav Beneda

DUNĚL ROCK

nějších kapel z Prahy a Brna pozvali skupiny z Temelína, Protivína, Týna nad Vltavou a okolí. „Jsme rádi, že jsme si mohli zahrát kousek od Protivína, což je místo původu naší kapely. Fanoušci na nás křičeli, že nemůžeme, když jsme nedali další přidavek, ale nechtěli jsme kolegiálně ubírat čas dalším kapelám. Jsem absolutně spokojený se zvukem nahoře na pódiu. Doufám, že to dobře znělo i pro diváky,“ chválil kytarista Kryptonu Čestmír Sláma. Finanční podpora od společnosti ČEZ

v rámci Oranžového roku pokryla pořadatelům Rocku pod hrází náklady na účinkující kapely. Za hlavní tahák šestého ročníku označili Judas Priest Revival (na fotografiích). „Na téhle muzice jsem vyrostl, Lukášovi se taky líbí, takže to byla jasná volba. Kromě sponzorů a mnoha lidí, kteří nám nezištně pomohli, děkujeme také obecnímu úřadu a lidem z okolí, že tuhle muziku snesou,“ zdůraznil Václav Zeidl. Zpěvák Petr Varhaník vystřídal na pódiu ve Lhotě pod Horami sedm kostýmů a kromě image připomínal nasazením lídra „klasické“ sestavy Judas Priest. „Je to mačka. Zpívat Roba Halforda je nadlidský výkon, to musí vědět každý, kdo sám zpívá nebo hudbě aspoň trochu rozumí. Lhota pod Horami je v každém případě první Lhotou, kde Judas Priest vystoupili, i když jen jako revival.“

Václav Beneda

SRPEN

- 13.08.** ■ 30 let založení futsalu ve Zbudově;
■ Setkání na návsi, Dobšice;
■ MX Pitbikové závody, Dolní Bukovsko;
■ Memoriál Františka Kabeleho, fotbalový turnaj - dorost, Dříteň;
■ Fotbalový turnaj družstev SDH „O pohár starostky obce“, Všemyslice;
■ Fotbalový memoriál Ládi Ryby, Zahájí;
■ Slavnosti mrkve ve Zlivu, Zlív;
■ VIII. ročník generačního turnaje ve fotbale, Žimutice;
■ Hasičská soutěž, Chrástany;
■ Posezení pod kašany, Modrá Hůrka;
14.08. ■ Setkání heligonkářů, Chrástany;
20.08. ■ Grilmánie, Dříteň;
■ Noční hasičská soutěž „Na Horánku“, Mydlovary;
■ Setkání rodáků Kočina a Knína, Kočín;
■ 75. výročí založení SDH Záhoří, Záhoří;
■ 60. výročí založení SDH Soběčice a setkání rodáků obce v Soběčicích;
■ Vltavotýnský čtvrtmaraton, Týn nad Vltavou;
■ Koncert na památku Josefa Kovaříka, tajemníka Antonína Dvořáka v USA - hrobka Berchtoldovy rodiny, Neznašov;
■ Velká cena okresu o putovní pohár Skupiny ČEZ, Malešice;

20.-21.08.

- Rozloučení s prázdninami, 5. ročník, Žďár;
27.08. ■ Loučení s létem, Bzí;
■ Městské slavnosti „Protivínské babí léto - srpen 2011“, Protivín;
■ Dožínkové slavnosti, Velice;
■ 115 let založení obce (oslavy a soutěže), Malešice;
■ Memoriál Václava Drdy, Hodonice;
■ Rozloučení s prázdninami, Mydlovary;
■ Oranžové loučení s prázdninami, Nákří;
■ Memoriál Josefa Mikšovského, Krakovčice;
■ Smilovická pouť, Smilovice;
■ Pouťový fotbal, Chrástany;

28.08.

- Tenisový turnaj, Dříteň;
■ Loučení s prázdninami, Paseky;
31.08. ■ Loučení s prázdninami, Temelín;

ZÁŘÍ

- 01.09.** ■ Zahájení školního roku - Den otevřených dveří ZŠ a MŠ, Dříteň;
03.09. ■ Zakončení prázdnin pro děti, Bečice;
■ Bukovské setkání a soutěž hasičských družstev, Dolní Bukovsko;
■ 115 let založení SDH (oslavy + soutěž), Dříteň;
■ Sraz seniorů a přátel v Malešicích;
■ Budičovický duaton 9. ročník, Skály - Budičovice;
■ Historické slavnosti „Rožmberský rok“, Neznašov;
10.09. ■ Soutěž ve střelbě z malorážky a vzduchovky - střelnice AVZO ČR, Dívčice;
■ Rybářské závody, Velice;
■ Pohádkový les, Zvěrkovice;
■ Hasičská soutěž, Zahájí;
■ Zlivský turnaj žáků v hokejbalu, Zlív;
15.-17.09. ■ Mistrovství ČR v moderní magii, Týn nad Vltavou;
16.09. ■ Den seniorů, Zahájí;
17.09. ■ Místní pouť, Březnice;
■ Turnaj v líném tenise, Bohunice;
24.09. ■ Setkání seniorů, Čičenice;
■ Rybářské závody, Chvalešovice;
■ Setkání s dudáckou kapelou v KD Neznašov;
25.09. ■ Volejbalový turnaj, Dříteň;
■ Václavský turnaj v nohejbalu, Tálín;
28.09. ■ Václavská zábava, Čičenice.

VÍTĚZSTVÍ Z DŘÍTNĚ PRO MORAVSKOU TŘEBOVOU

Deset čtyřčlenných školních družstev přijelo do Dřítně na celostátní finále pětiboje s Martinou Sáblikovou. Finále bylo vyvrcholením krajských kol, která pod hlavičkou Nadace ČEZ proběhla na jaře. Tři nejlepší družstva si mezi sebe rozdělila 1,2 miliónu korun věnovaných Nadací ČEZ na zlepšení prostředí škol. Prvenství a 600 tisíc korun si nakonec odvezla ZŠ Moravská Třebová. Druhé místo obsadila a 400 tisíc získala ZŠ Plzeň Kralovická. Dvě stě tisíc za třetí místo si z Dřítně odvezly děti z pražské Základní školy U Krčského lesa.

V Dřitni se v pěti netradičních disciplínách představilo deset škol z celé republiky. Jihočechy reprezentovali žáci Základní školy Slavonice, kteří na jihu Čech vyhráli kvalifikační kolo. Ve finále nakonec obsadili čtvrté místo, když na vítěze ztratili pouhých pět bodů. „Medicinbalem jsem hodil šestnáct metrů, což je o něco méně než při tréninku v tělocvičně. Ale dnes tady dopoledne přšelo, takže to není tak špatný výsledek,“ podělil se o své dojmy po druhé disciplíně Jan Dvořák ze slavonické školy. Vedle Slavonic se do finále z 98 základních škol kvalifikovali žáci z Prahy, Děčína, Ostravy, Dobré, Boru, Drnholce, Plzně, Dvora Králové a Moravské Třebové. Vedle tří stovek diváků fandila mladým sportovcům i olympijská vítězka Martina Sábliková. „Na sportovní soutěže jsem chodila už na základní škole. V dětství bylo běhání mým oblíbeným sportem. Myšlenka podpořit sport dospívajících dětí je velmi zajímavá, a proto jsem využila nabídku stát se

patronkou soutěže. Atmosféra tady v Dřitni byla úžasná, bylo vidět, že soutěže děti bavily. Disciplíny jsem si taky vyzkoušela a myslím, že tito mladí sportovci by mě v pětiboji porazili,“ nešetřila chválou úspěšná česká rychlobruslařka, která o týden později získala i dva tituly na Mistrovství ČR v cyklistice.

Čtyři žáci z každé školy se utkali ve štafetovém běhu, driblingu s míčem, hodu medicinbalem, skoku z místa a hodu na házenkářskou bránu. Výkony mladých sportovců ocenil i trenér Martiny Sáblikové Petr Novák. „Někteří jsou tady velmi zdatní, a to je dobrý základ, aby z nich byli úspěšní sportovci. V bruslařském týmu máme volné místo a určitě by se nám nějaký talent hodil,“ vysvětlil trenér Novák.

Po pětiboji remiza. Rozhodla dodatečná štafeta.

Boj o prvenství byl dramatický až do samotného závěru. Po pěti soutěžích měly totiž

Martina Sábliková byla ve Dřitni jako tvář finále pětiboje škol centrem pozornosti svých mladých příznivců. Podpis olympijské vítězky byl pro všechny cenným suvenýrem.

Nejlepší tři družstva si odvezla ze Dřítně šeky Nadace ČEZ na vybavení své školy v celkové hodnotě 1,2 milionu korun. Největší radost měli reprezentanti Moravské Třebové.

tři školy shodně 39 bodů. O vítězi tak rozhodovala až dodatečná disciplína. Běžec-kou štafetu nakonec nejlépe zvládla Základní škola Moravská Třebová. „Na pětiboj jsme se připravovali. Až na hod na házenkářskou bránu jsme trénovali všechny disciplíny. Závodně se věnuji atletice, kde běhám a házím. To se mi dnes hodilo,“ prozradil klíč k úspěchu Michal Dvořák z vítězné školy, která si z Dřítně odnesla šek na 600 tisíc korun od Nadace ČEZ. Nejlepším jednotlivcem předával ocenění i starosta Dřítně Josef Kudrle. „Pětiboj je výborný nápad a myslím, že díky slunečnému počasí, které přišlo po deštivém ránu, se mladým sportovcům u nás ve Dřitni líbilo. Jsem rád, že výkony mladých sportovců zhlédli i naši školáci. Snad to pro ně bude inspirací pro pravidelné sportování,“ uvedl starosta.

Václav Brom

SEDMNÁCTÉ DVORKY OPĚT LETNÍM VRCHOLEM

Až do konce srpna si mohou návštěvníci Týna nad Vltavou prohlédnout výstavu Vltavotýnské výtvarné dvorky, která do Městské galerie U Zlatého slunce přivedla 85 umělců, kteří vystavují 315 děl. „Tradice, skvělá díla, výborní umělci, to vše za sedmnáct let udělalo z Dvorků letní výstavní vrchol v Týně, který si nemohu a ani nechci nechat ujít,“ říká Miloš Štěpanovský, ředitel JE Temelín, která je již řadu let generálním partnerem týnské galerie.

Zaplněné „dvorky“ při vernisáži výstavy opět ukázaly, jak velké renomé si za sedmnáct let mezi umělci i příznivci výtvarného umění vytvořily. „Výstava je tak věrná názvu Městské galerie U Zlatého slunce. Má své místo na slunci. Podobné kulturní projekty, které se osvědčily, vybudovaly tradici a šíří dobrou pověst našeho města, je třeba udržovat, podporovat a rozvíjet, o což se zasadíme i v letos,“ uvedl při otevření výstavy starosta města Milan Šnorek. „Každý rok se snažíme zahájení výstavy něčím obohatit. Letos, díky společnostem ČEZ a TVEL, přivádíme na náměstí krásný jazzový koncert. Věřím, že spojení krásného umění a jazzové muziky se do budoucna stane tradicí,“ dodal starosta.

A první jazzovou ochutnávku přinesl již na vernisáž vynikající Štěpán Markovič. „Berte to jako pozvánku na dnešní koncert. S kamarády muzikanty se na vás těšíme a věříme, že vás naše muzika potěší,“ zve návštěvníky vernisáže na podvečerní koncert jazzman. Ani letos na výstavě nechyběl senátor Tomáš Jirsa: „Gratuluji Týnu k další krásné výstavě,“ říká senátor.

Mezi výtvarníky má letní týnská výstava úžasné jméno, což potvrzuje i akademický sochař Miroslav Mlynář: „Vše se před sedmnácti roky zrodilo z nadšení jedné dámy a uhnízdilo ve vašem krásném městě jako

seriózní výstava, jejíž úroveň stále stoupá. Vždyť dnes tady vystavuje česká, ale i evropská grafická špička. Po celé republice se o Týnu mluví jako o nevídaném jevu a všichni vám závidí jak krásnou galerii, tak Marii Hanušovou - dámu, která za to může.“ Právě galeristka Marie Hanušová je bezesporu tou dobrou duší, která do Týna přiv

vedla v roce 1996 výtvarné umění. Od té doby připravila 221 výstav a představila na nich 550 umělců. „Neobešlo se to bez ohromné podpory města, která ani za jediného ze tří starostů nezakolísala. Nesmírně si toho vážím,“ chválí si podporu vedení města Marie Hanušová.

Václav Brom

Galeristka Marie Hanušová (druhá zprava) si letos pochvalovala jak úroveň vystavených děl, tak spolupráci s generálním partnerem Městské galerie U Zlatého slunce elektrárnou Temelín.

FRANCOUZSKÝ VELVYSLANEC V OBCI TEMELÍN

Mezi prominentní návštěvníky Informačního centra elektrárny Temelín se v minulých týdnech přiřadil i francouzský velvyslanec Pierre Louise Lévy. Ten, se svým doprovodem, navštívil i obec Temelín, podle níž se jmenuje největší česká jaderná elektrárna, kterou si chtěl prohlédnout. „Pan velvyslanec se zajímal o naše rozvojové plány, chtěl vědět, jak se nám pod věžemi elektrárny žije. Seznámil jsem ho s velkými projekty, které nyní ve spolupráci s elektrárnou Temelín realizujeme, tedy rekonstrukce a úpravy centra obce a výstavba nového fotbalového stadionu. Myslím, že pana velvyslance překvapil rozsah naší spolupráce s elektrárnou Temelín, a to jak při investicích, tak při podpoře sportovních a společenských akcí v rámci projektu Oranžový rok 2011. Bylo to příjemné povídání,“ shrnul krátkou diplomatickou návštěvu starosta obce Temelín Petr Macháček.

Václav Brom

TEMELÍNSKÝ SVATEBNÍ VÍKEND SPOJIL TŘI PÁRY

Novomanželé Šimsovi

„Na prázdniny máme nahlášeno ještě pět svateb. V srpnu nás čeká nejrůznější svatební den, když se dvacátého uskuteční tři obřady v jeden den. Letos tedy využije romantické prostředí zámeckého parku rekordních nejméně třináct novomanželských párů,“ shrnuje živý svatební ruch u elektrárny Temelín tiskový mluvčí Marek Svíták.

Prvním párem červencového svatebního víkendu byli českobudějovičtí Marie Havlíčková a Zdeněk Havlíček. Ti svou svatbu začali plánovat na zasnubách loni v Tatrách. „Zámecký park je velice krásný, ale ostrůvek je úžasný. Proto naše první myšlenka byla vzít se na něm. Vůbec jsme netušili, že se opravdu obřady na ostrůvku konají. Jeli jsme však na návštěvu do nedalekých Litoradlic, kde jsme začali básnit o parku a ostrůvku a naši kamarádi nám řekli, že se tam svatby opravdu konají. Rázem nebylo co řešit. Elektrárnu Temelín jsme zatím nenavštívili. Náš názor však je, že jaderná energetika je přínos pro lidstvo, ale zároveň se jí trochu bojíme,“ říkají Havlíčkoví.

O třetím červencovém víkendu proběhly v zámeckém parku u Informačního centra JE Temelín tři svatební obřady. Tím tak počet svateb u elektrárny Temelín dosáhl počtu osm a od roku 2006 již dvacet čtyři.

Novomanželé Havlíčkoví se nechali vyfotit na dřevěném můstku, který spojuje park a „svatební ostrůvek“.

Jako další do společného života vstoupila Monika Šašková z Jindřichova Hradce a Miroslav Šimsa z Mydlovár. „Místo nás napadlo po přečtení časopisu Temelínky, ze kterých víme, že se tady svatby konají. Dojeli jsme si park u informačního centra projít a padlo naše první ano. Je to krásné, klidné místo v přírodě. Jaderné energii oba fandíme, je to podle nás lepší řešení výroby elektřiny než spalováním uhlí,“ tvrdí novomanželé.

Svatební víkend zakončila Kateřina Brendlová s Markem Veselým z Týna nad Vltavou. Ti svatbu začali plánovat teprve po narození druhého potomka. „Plánovali jsme dvě děti a chtěli jsme, aby jednou byli na svatbě svým rodičům. Před dvěma měsíci jsme se rozhodli ke svatbě a začali vše plánovat a zařizovat. Místo v zámeckém parku nás napadlo v okamžiku, kdy jsme viděli pár fotek z obřadu na tomto místě. Nechtěli jsme obřadní síň, připadá nám to umělé a neromantické. Tady na ostrůvku je to opak. Jadernou elektrárnu Temelín jsme oba již navštívili a jsme pro její využívání pro výrobu elektřiny i tepla,“ říkají manželé.

Václav Brom

Tečkou svatebního víkendu byl sňatek Kateřiny Brendlové s Markem Veselým.

TEMELÍN NAVŠTÍVILO JIŽ DVACET PĚT TISÍC CIZINCŮ

Jubilejním 25tisícím zahraničním návštěvníkem se 14. července stala třináctiletá studentka bavorské školy ve Waldmünchenu Ines Simon. „Na jaderné elektrárně jsem poprvé. Jaderná energetika mě zajímá, proto jsem se přihlásila na exkurzi na Temelín. Nejsem proti jaderné energetice, ale vzhledem k Japonsku chápu postoj naší vlády,“ říká mladá bavorská návštěvnice, která si z Temelína odvezla vzpomínkový diplom a drobné dárky.

Na bavorské škole se jaderná energetika učí v deváté třídě v rámci fyziky. „Naši žáci se o toto téma zajímají, proto jsme rádi, že jsme mohli přijet. V současnosti si nedovedu představit výrobu elektřiny bez jaderných elektráren. Je ale možné, že v budoucnu najdeme lepší způsob,“ uvedl Wolfgang Fichtinger, fyzikář, který studenty doprovázel.

První zahraniční návštěvníci si přijeli elektrárnu Temelín prohlédnout v roce 1991, kdy zahájilo informační centrum provoz v jedné z administrativních budov elektrárny. Dlouhodobě se počet cizinců, kteří si prohlédnou jihočeskou elektrárnu, pohybuje okolo dvou tisíc. Nejvíce jich přijelo před třemi lety, kdy Temelín navštívilo 2 134 lidí ze 44 zemí. Letos je to zatím 707 návštěv-

níků z 30 států. „Jezdí k nám lidé z celého světa. Již jsme přivítali návštěvníky například z Brazílie, Austrálie, Indie, Japonska, Filipín, Kanady, Arménie nebo třeba Jihoafrické republiky,“ poznamenává Marek Sviták, tiskový mluvčí JE Temelín.

Dlouhodobě je možné potkat na Temelíně nejčastěji Rakušany a Němce. „Každý třetí návštěvník je z Rakouska. Němců jezdí o něco méně, ale pořád jsou druhou nejpočetnější zahraniční skupinou. Přivádí je k nám zvědavost. V obou zemích je Temelín sledované téma, a tak chtějí na vlastní oči vidět, jaká je realita. V posledních čtyřech letech tvoří velkou zahraniční skupinu Poláci, protože v Polsku se intenzivně hovoří o výstavbě první jaderné elektrárny,“ dodává Sviták.

Václav Brom

Jubilejní návštěvnice z bavorské školy Ines Simon se nám pochlubila s výhrou.

REKORDNÍ ČERVEN NA IC JE TEMELÍN

V červnu zaznamenalo Informační centrum JE Temelín rekordní měsíční návštěvnost. Na elektrárnu přijelo 5 160 návštěvníků. Je to poprvé od zahájení provozu informačního centra v roce 1991, kdy během měsíce přijelo více jak pět tisíc lidí.

Na rekordní měsíční návštěvnosti se pozitivně projevila červnová cykloturistická akce Bicyklem za jádrem a velký zájem

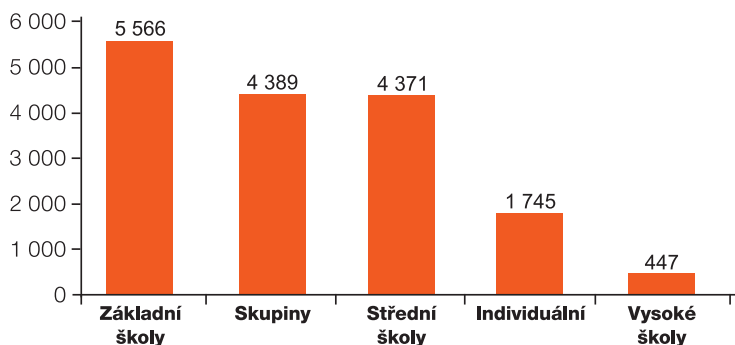
škol o exkurze, které naplnily maximální denní kapacitu informačního centra. Za první pololetí letošního roku navštívilo IC

JE Temelín 16 518 návštěvníků a od zahájení provozu v roce 1991 se jejich počet již vyšplhal na 410 571 lidí.

V prvním pololetí 2011 již tradičně přijelo nejvíce návštěvníků ze základních škol, a to 5 566 žáků. Druhou největší skupinu tvoří objednané skupiny různých firem, organizací či spolků. „S příchodem léta se začíná zvyšovat počet individuálních návštěvníků. Především jde o rodiny s dětmi, které přijíždějí do jižních Čech na výlety. Každoročně se zvyšuje počet cyklistů, kteří si vyberou Temelín jako místo pro svůj výlet po jihočeských zajímavých místech. V prvním pololetí takto individuálně přijelo 1 745 lidí, ale o prázdninách bude právě tato skupina návštěvníků tvořit většinu,“ říká tiskový mluvčí JE Temelín Václav Brom ke struktuře návštěvníků, která se každé prázdniny trochu mění.

Kateřina Čadová

Struktura návštěvníků IC JE Temelín v 1. pololetí 2011

Zdroj grafu: databáze Informačního centra JE Temelín

KOUPÍ VÝROBKU PODPOŘTE POTŘEBNÉ

Až do konce letních prázdnin si můžete prohlédnout výstavu keramiky, obrazů a tkaných výrobků chráněných dílen a výtvarných děl Domova sv. Anežky z Týna nad Vltavou. Výstava instalovaná v prostorách Informačního centra Jaderné elektrárny Temelín Vysoký Hrádek je prodejná a můžete ji navštívit denně od 9 do 17:30 hodin.

„Jaderná elektrárna Temelín je partnerem Domova sv. Anežky již řadu let a prodejní výstava užité keramiky, obrazů a tkaných výrobků v prostorách informačního centra se uskutečňuje popáté. Poprvé jste si mohli výrobky z keramické dílny nakoupit před Vánoci roku 2006. Finanční prostředky získané prodejem výrobků pomohou pokrýt provozní náklady Domova sv. Anežky,“ vysvětluje záměr dvouměsíční výstavy tiskový mluvčí JE Temelín Václav Brom. Loni výstavu zhlédlo přes 8000 prázdninových návštěvníků informačního centra a mnozí z nich odcházeli se zakoupenými výrobky. Domov sv. Anežky za prodané výrobky utřil zatím rekordní částku ve výši 51 687 Kč. „Věříme, že i letos si návštěvníci informačního centra odvezou hodně výrobků chráněné dílny, protože již za první týden bylo

prodáno výrobků za téměř čtyři tisíce korun. Koupí výrobku můžete pomoci potřebným třeba i vy,“ vyzývá návštěvníky IC JE Temelína Brom.

Domov sv. Anežky vznikl před jedenácti lety jako centrum sociálních služeb lidem s tělesným, mentálním nebo kombinovaným postižením a duševním onemocněním. Jeho posláním je pomoci těmto lidem začlenit se, v co možná největší možné míře, do běžného života, získat pracovní dovednosti, základní osobní a společenské návyky a žít samostatný, soběstačný a důstojný život s odpovídajícím sociálním postavením a naplněnými potřebami užitečnosti a potřebnosti. Další informace k činnosti Domova sv. Anežky můžete najít na internetové adrese: www.anezka-tyn.cz.

Kateřina Čadová

Výstavu chráněné dílny Domova Sv. Anežky si prohlédli a několik výrobků zakoupili i manželé Havlíčkoví, kteří se na informačním centru v červenci vzali.

HASIČSKÝ KAHAN SI ODVEZLY ŽERNOVICE

Svědkiem líteho hasičského zápolení se staly první červencovou sobotu Mydlovary. Hasiči z celého českobudějovického okresu se sem sjeli, aby zápolili o Mydlovarský Kahan, který pořádá místní Sbor dobrovolných hasičů, jehož velitelem je Karel Maruška. Jedná se o závod v tzv. požárním sportu, který je součástí seriálu Velké ceny okresu České Budějovice.

Soutěží se v disciplíně tzv. požárního útoku, kdy vyhrává to mužstvo, které nejrychleji spustí stříkačku, rozbalí hadice, doběhne s nimi k cíli a proudem vody jej zasáhne. A uspět v této netypické disciplíně není vůbec jednoduché. „To družstvo musí být dokonale sehrané a secvičené. A ať se to nezdá, jsou za tím hodiny dřiny a potu. Strojník musí rychle spustit stříkačku, další členové nasadit přesně správné hadice a běžci rychle běžet. Samozřejmě to není jenom o závodění, ale rychlost zásahu je důležitá i při hašení skutečného ohně,“ vysvětlil Maruška.

Mydlovarský starosta Petr Ciglbauer k tomu podotkl: „Je určitě také lepší, když lidé sportují nebo něco užitečného dělají, než kdyby jenom vysedávali po hospodách.“

A jako v každém sportovním zápolení i v této hasičské soutěži dávají pozor na regularnost rozhodčí, v tomto případě rozhodčí požárního sportu. Jedním z nejzkušenějších v celém Česku je Josef Plojhar, který dává pozor na to, aby závodníci dodržovali pravidla už třicet let. A to nejen v naší zemi, ale i jinde v Evropě. „Byl jsem také na závodech ve finském Kuopiu a chorvatském Varaždinu. Toho si velmi cením. A jinak kamarády hasiče mám po celé republice,“ řekl. A co vlastně dělá rozhodčí v požárním sportu? „Tak hlavní rozhodčí je na základně, já startuji a hlídám, jestli se závodníci takzvaně neulijí a další rozhodčí jsou pak u terče, kde dávají pozor na to, jak rychle začne voda stříkat přesně tam, kam má,“ vysvětlil rozhodčí. Laik však asi nerozumí

slovu ulít. „To je takový náš specifický hasičský výraz, ale je to jako v atletice při běhu, kdy závodník vyrazí dříve, než smí. Na závodech, jako je Kahan se prostě opakuje start. Ale na republikových soutěžích je to přísnější, tam, když se závodníci ulejí i na druhý pokus, je družstvo diskvalifikováno,“ přiblížil zvláštnosti hasičského sportu Josef Plojhar.

Mezi závodníky byla i šestadvacetiletá Eva Tolarová z ženského družstva dobrovolných hasičů z Křenovic. Ta je ve zdejším sboru už devět let, z toho poslední čtyři se věnuje závodění, a to docela úspěšně. „Dvakrát jsme vyhráli Velkou cenu okresu České Budějovice,“ zdůraznila s hrdostí. A jak se vlastně dostala mladá žena k hasičům? „U nás jsme měli družstvo kluků, oni si nás

SLÁVISTÉ V DRESECH SK VŠETEČ

Bývalý kapitán pražské Slavie Pavel Řehák a kanonýr „sešivaných“ Ivo Knoflíček posílili tým SK Všetec na tradičním Memoriálu Pavla Macharta. Domácím fotbalistům pomohli k pátému místu v turnaji, který ve Vseteči uspořádali již po šestnácté.

„Je to vzpomínka na našeho kamaráda Pavla Macharta, občana této vesnice, který kromě fotbalu hrál taky na harmoniku. Byl to vynikající kluk, bohužel zemřel již v 27 letech. Na jeho památku pořádáme vždy pátého července tento turnaj. Letos na něj vzpomínáme po šestnácté, takže už máme spoustu věcí vychytaných, nicméně není jednoduché zorganizovat turnaj pro téměř sto hráčů a navíc společenský večer s hudbou,“ uvedl jeden ze zakladatelů memoriálu Vladimír Voneš.

Fotbalový svátek si ve Vseteči užívaly také fanyšky, byť domácím borcům se příliš nedařilo. „Asi špatný trénink, ale za Vseteč bojují statečně,“ ocenila Markéta Parýzková. „Snaží se. Vzhledem k tomu, že přes rok fotbal nehrají, docela jim to jde,“ dodala Marie Švehlová. „Neděláme tento turnaj proto, abychom v něm vítězili, ale abychom si s kamarády z ostatních vesnic zahráli fotbal. A pak, jsme malá vesnice, nemůžeme každý rok stavět vítězné mužstvo,“ zdůvodňoval Vladimír Voneš.

SK Vseteč získal před turnajem nečekaně posily. „Tomáš Rosen ze Slavie nás sem

První místo v 16. ročníku Memoriálu Pavla Macharta si odvezl tým z Neznašova.

s Pavlem Řehákem pozval na kafe, dokonce jsme si šli zakopat. Místní kluci se snaží, ale je vidět, že v ostatních týmech jsou mladí, běhaví kluci, kteří hrají fotbalové souťaže. Vymlouvat se, že na tvrdé hřiště napršelo a jeho povrch klouže, by bylo to po-

slední. Protihráči hrají důrazně, ale férově,“ ocenil Ivo Knoflíček, který soupeře pozlobil technickými finesami. „Určitě to člověk v noze má, ale hlava přemýšlí jinak, nohy slábnou, už nejsou tak pevné. Je to takové blátičko,“ přiznal s dovětkem, že turnaj se mu líbí, protože žádný z mančaftů nechce nic vypustit.

V duelu dvou vážných adeptů na celkové vítězství – Neznašova (vybojoval 1. místo) a Bohunic (skončily druhé) – se po faulu a následném nakopnutí protihráče do zadnice vytvořil na plácku chumel pošťuchujících se playerů. Vášně uklidňoval rozhodčí Tomáš Trkovský: „To byla výjimka. Už sem jezdím léta a zdejší turnaje probíhají v klidu. Družstva se na memoriál těší.“

Dva parádní loby přes gólmana v podání Pavla Řeháka v zápase s Temelínem domácím k vítězství nestačily. V obraně jim to skřípalo. „Už jsme toho měli plný kecky. Co jsme hráli, to bylo naše maximum, kluci bojovali, a to je důležité,“ hodnotil. Komplement Pavlu Řehákovi vrátil za hráče SK Vseteč Vlastimil Polák: „Spolupráce s posilami ze Slavie byla výborná. Hráli fotbal na špičkové úrovni a mají to v noze pořád.“ Ceny vybraným hráčům a nejlepším týmům Memoriálu Pavla Macharta předávala starostka obce Hana Bartušková. Hráčům i divákům slíbila v příštím ročníku vylepšení: „Zrovna dnes dopoledne jsme viděli, jak je nepříjemné, když na diváky prší. Využijeme dotaci, kterou každoročně dostáváme od Jaderne elektrárny Temelín, a vybudujeme zázemí u hřiště včetně malého pódia.“

Václav Beneda

pak nějak vzali k sobě a začaly jsme závodit i my holky. A není to vůbec jednoduché, abychom byly dobré, trénujeme dvakrát týdně dvě hodiny,“ řekla. A co slečna Evu na hasičství baví? „To se dá těžko říct, mně se požární sport líbí jako takový, dále jezdím ráda na akce, jako je tato, a také to, že se setkávám s kamarádkami a kamarády,“ objasnila Tolarová.

Tentokrát však ona a její kolegyně musely přenechat prvenství svým soupeřkám z domácích Mydlovar. V mužích zvítězili hasiči ze Žernovic. Celkem se letošní soutěže zúčastnilo 22 družstev mužů a 10 družstev žen. Vítěz dostává dočasné putovní velký kahan a trvale na památku jeho menší repliku.

Ještě před oficiálním začátkem se předvedli mladí a také úplně ti nejmladší hasiči z místních Mydlovar. „Někteří ještě ani nechodí do školy, ale s hadicemi umí zacházet perfektně,“ pochvaloval si starosta. Ten také ocenil společnost ČEZ, která je provozovatelem temelínské elektrárny a obci přispívá na kulturu a sport sto tisíci korunami ročně. „To nám umožňuje pořádát tuto i další akce,“ dodal Ciglbauer.

Jan Ziegler

HISTORIE NÁZVŮ MĚST A OBCÍ

1545: „Lhotie“, 1352: „Purcharcz“ a „Wawrzinczicze“

Přinášíme vám poslední díl seriálu, který se zabývá historií vzniku názvů nejbližších obcí a měst v okolí elektrárny. Ing. Jan Schinko z Českých Budějovic tentokrát zpracoval obce Lhota pod Horami, Purkarec, Mydlovary, Pořežany, Koloděje nad Lužnicí a Třitim.

Lhota pod Horami

Lhota pod Horami leží v rovině asi 9 km na jihozápad od Týna nad Vltavou pod vrchy Chocholoušem, Štochovickým a Kometou. Nejsou to v pravém slova smyslu hory (Kometá je vysoká 593,3 m), ale ve středověku se tam na několika místech dolovalo zlato, proto Hory s velkým „H“. Nejstarší písemný doklad o vesnici je z roku 1545, kdy se v dobovém textu uvádí „ve vsi Lhotie“. Krátce nato v roce 1548 se již píše „ve vsi Lhotie pod Horami“. K přesnější lokalizaci vedla snaha Lhoty rozlišit. V Čechách totiž bylo 322 Lhot a na Moravě dalších 130 Lhot. Zvláštní název byl zapsán roku 1654 – Lhota Podhorami. V roce 1789 zase tak, jak se mluvilo – Lhota pod Horami. V 19. a na začátku 20. století úřední němčinou Lhota unter Gebirg. Mimořádný název se objevil v živnostenském adresáři z roku 1923, kde pod heslem Lhota nad Horami, pošta Velký Temelín, jsou uvedeny živnosti ve vsi. Nedá se to vysvětlit jinak než jako chyba v tisku (šotek), poněvadž Lhota se rozkládá opticky i zeměpisně pod nikoli nad Horami. Toho roku 1923 byl ve vsi zapsán hostinský, trafikant a kapelník Václav Petrášek, obuvník Václav Bezpalec, kupci Josef Bárčík a Václav Bárčík a druhý trafikant Antonín Vrzák. Jméno Lhota vzniklo z praslovanského „lgota“ a v návaznosti ze staročeského „lhóta“. Znamenalo úlevu nebo svobodu. Lhotou byly pojmenovány osady založené obvykle na lesní nebo močálovité půdě, jejichž obyvatelé byli do jisté lhůty osvobozeni od placení dávek a roboty na panském. Lhůta se stanovala zpravidla na 10 až 18 let. Takže první osadníci Lhoty pod Horami byli asi 18 let svobodní.

Purkarec

Purkarec leží na břehu (může se říci na levém, protože Malá Strana na pravém břehu zanikla v souvislosti s Hněvkovickou přehradou) Vltavy, asi 8 km na sever od Hluboké nad Vltavou. V písemnostech je připomínán v roce 1352 ve tvaru Purcharcz. Současně nechal Karel IV. založit 2 km na jih od Purkarce hrádek nazývaný Karlshaus, později Karlův Hrádek. Často se uvádí, že to byl hrad, který spolu s Purkarcem měl vytvořit centrum nového samostatného panství. Karlshaus byl gotický objekt, ale na velký hrad podle novějších průzkumů půdorysu nevypadal. Naznačuje to i druhý člen názvu „haus“. Spíše to mohl být lovecký hrad nebo mýtný hrad nad vodní cestou po Vltavě. O záměru Karla IV. vytvořit nové panství svědčí rostoucí význam Purkarce, který byl v 15. až 17. století městysem s výsadami.

V letech 1364 a 1369 má Purkarec jméno Karlshaus a Karlshuzen. V roce 1377 opět Purkarecz. Od 15. století se vyskytuje řada tvarů podle schopností písařů zapsat méně obvyklý název – Purgarcz, Purkhartecz, Purkaharecz, Purgkarecz, Burgarecz, Purkholz i Burgholz. Místní jméno Purkarec vzniklo z německého osobního jména Purkhart a přivlastňovací příponou ve staročestíně –j s měkkým znakem. Mohl to být člověk, jehož Karel IV. pověřil založením městečka. Ale více se o něm neví. O Karlově Hrádku je zaznamenáno, že jej stavěl Vít Hedvábný a purkrabím na Hrádku v roce 1364 byl Petr řečený Nasavrk. Purkarec utrpěl za třicetileté války a postupně ztratil statut městyse. Karlův Hrádek byl pustý ještě dříve. Slávu Purkarce držela a navyšovala vodní doprava. Lodě a vory, šířa a plavci.

Mydlovary

Na hlubockých Blatech asi 7 km na severozápad od Hluboké nad Vltavou leží vesnice Mydlovary, jejíž název přímo naznačuje, že se ve vsi na počátku osídlení vařilo mýdlo a podle toho dostala vesnice jméno. Ve skutečnosti se Mydlovary podle nejstaršího zápisu z roku 1352 jmenovaly Vavřinčice. Písař zapsal jméno ve tvaru Wawrzinczicze. Zakladatelem původní osady byl tedy jistý Vavřinec a ves jeho lidí příponou –ice a změkčením se nazývala Vavřinčice. O vladkovi Vavřincovi a vůbec kde se vzal, nejsou žádné zprávy.

V tom čase se asi začalo ve vsi vařit mýdlo, poněvadž brzy poté v roce 1369 je v písemnostech dvojitý název „Mydlouar sive Wawrzincz“. Ještě toho 14. století jsou zapsány Mydlovary jako „Mydlouar sive Wawrzincz“, „Mydlouar sive Sancta Marie alias Walwyzenycz“ a „Midlowar sive Wawrnitz“. To by se četlo – Vavřinčice. Písaři tenkrát zapisovali tak, jak slyšeli, přičemž míchali staročestínu s latinou.

Místní jméno Mydlovary znamená ves mydlovarů, to je lidí, kteří mýdlo vaří, neboli ves mydlářů. V průběhu 15. století zanikl tvar „Mydlovary alias Vavřinčice“ a používal se jen Mydlovary, případně Mydlouary. Proč se kdysi ve Vavřinčicích usazovali mydláři a vařili mýdlo, se již nedá spolehlivě vysvětlit. Mydláři obvykle provozovali svou živnost ve městech. Je možné i to, že název Mydlovary byl nelichotivý, vznikl v sousedních vesnicích (podobné vesnice Jedovary). Mydlovary jsou dnes upravená vesnice. V roce 2006 obsadily 3. místo v soutěži o Jihočeskou vesnici. Kořeny zde má na gruntu čp. 8 spisovatel Jaroslav Hašek.

Pořežany

Na jihovýchodě Vltavotýnska se v členitém terénu, který se svažuje k pravému břehu Vltavy, rozkládá vesnice Pořežany.

Koloděje nad Lužnicí

Asi 4 km vzdušnou čarou na sever od Týna nad Vltavou leží nad Lužnicí obec Koloděje. Na pravém břehu Lužnice stojí někdejší tvrz přestavěná na barokní zámek, na levém historická část vesnice. Starousedlíci a sousední vesnice ještě znají pro tuto obec název Kaladěj nebo Kaladý (např. hovorově: byl jsem v Kaladým, jdu do Kaladého). Nejstarší známá zpráva o tomto místě

Třítím stálých obyvatel nejvíce 19, ale na konci 19. století žilo ve vesnici až 286 obyvatel. Obec Žimutice, kam Třítím správou patří, informuje, že Třítím je její nejmenší vesničkou.

Jeden čas bylo na silničním ukazateli Třítím s dlouhým „í“, (podobně na konci 19. století Třítín s „n“), ale sousedé dnes používají a historicky je doloženo krátké Třítím. Trochu podobné je místní jméno Chrudim, ale pro výklad Třítimi se nedá použít, poněvadž Chrudim bylo současně osobní jméno, kdežto osoba jménem Třítím není zná-

1379: „Pozierzan“, 1295: „Kaledy“ a 1468: „Sczitim“

Nejstarší písemný doklad o její existenci je z roku 1379, kdy ji písař zapsal ve tvaru Pozierzan. Krátce poté se jmenuje Pozyerzencze. Podle Antonína Profouse se nejstarší jméno vyslovovalo Požieřany a znamenalo to ves Požřanů, což byli lidé bydlící na požáru nebo spáleništi. Lze z toho vyvodit, že ves je starší než z roku 1379, poněvadž před tímto rokem vyhořela, bylo tam spáleniště a na něm ves obnovena. Stejně tak spáleniště mohlo vzniknout vykloučením lesa a potom na něm založena vesnice. Na konci 14. století došlo v názvu vsi k změně souhlásek „ř“ a „ž“. Proč se to změnilo, není jasné. Souhlásky ř a ž jsou trochu podobné, ale zase ne tolik, aby z Požeržan se staly Pořežany. Podíl na tom má asi písař, přičemž jeho novotvar se ustálil. Navíc v roce 1396 zapsal jiný tehdejší písař Pořežany také jako Potrzeny a Potrzenicze. V roce 1411 se prvně v písemnostech vyskytují Pořežany a sousední vesnice Pořežánky. Pořežany jsou Majori Pozerzan a Pořežánky Minori Pozerzan. To bylo zapsáno napůl latinsky, později česky Welke Poržiziany a Male Poržiziancze. Roku 1654 další zajímavé názvy – Welky Poržicziany a Maly Poržicziany. Pak v roce 1841 úředně napůl německy Grosz Pořižan a Klein Pořižan. Asi na přelomu 19. a 20. století se samohláska „i“ ve druhé slabice jména přeměnila na „e“. Možná zprvu jen hovorově (tvar Pořežany je srozumitelnější než Pořižany). Definitivní místní jméno Pořežany (a současně Pořežánky) bylo stanoveno závazným lexikonem z roku 1923.

u Lužnice je z roku 1295, kdy se přes řeku převáželo, přičemž s velkou pravděpodobností se převozník jmenoval Kaladý. Písemně je převozník Kaladý doložen jako Kaledy s krčmou v roce 1543. Jméno Kaladý se patrně tradovalo „po chalupě“. Roku 1611 se uvádí tvrz Kaladey a ves Kaladey. Tvar Kaladý se prvně vyskytl v roce 1625. Ale na přelomu 17. a 18. století se objevily další názvy Kaladiege a Kalladiege pro tvrz i ves. Stále však první dvě slabiky na Kala-, až v roce 1789 vzniklo z nejasného důvodu Kolo-. V 19. století se setrvačností používaly úředně oba tvary Kaladaj, Kaladý, Kolodieg a nakonec Koloděje, přičemž ještě v období 1. republiky se občas uvedlo Kaladei. Toponomastik Antonín Profous odhaduje, že původní převozník a krčmář zapsaný tehdy jako Kaledy se asi jmenoval Koloděj. Otevřenou výslovností se časem změnila první dvě slabiky na Kala- a ještě později zpětně na Kolo-. Příjmení Koloděj neznamenalo původně čaroděje, ale řemeslníka koloděje, který vyráběl kola vozů. Ke slovu diti v prvotním významu dělati se přidalo kolo, čímž vznikl koloděj. Postupně byl termín koloděj nahrazen slovem kolář.

Třítím

Na jihovýchod od Týna nad Vltavou leží v terénu klesajícím k pravému břehu Vltavy malá vesnice Třítím, obklopená poli a loukami. Malá, ale s velkou secesní kaplí Neposkvrněného početí P. Marie z roku 1904, postavenou podle projektu architekta Jaroslava Vojny z Týna nad Vltavou. Dnes má

ma. V nejstarším písemném dokladu je vesnice zapsána ve tvaru Srzitim. V soupisu vesnic za krále Jiřího z roku 1468 je Třítím uvedena jako Sczitim. V roce 1541 zapsal písař v evidenci majetku: „Zámek a město Teyn nad Wltawau ležící a vsi ... Sczitym“. V 18. století začíná první písmeno „S“ v názvu zanikat. Roku 1651 se píše Tržitim i Stržitim, v roce 1841 úředně Třítím i Střítím. V období 1. republiky ještě dozníval Třítím. Prvotní název Srzitim se vyslovoval ve staročeštině Sřitim a pocházel od slova sřitim, které znamenalo zbořený, zřícený dvůr nebo nějaký objekt.

V roce 1407 či ještě předtím se nacházel v místech Třítimi asi zbořený dvůr, ale přitom už obydlená ves. Do skupiny souhlásek „sř“ pak vniklo vývojem „t“ a v dalším čase ustoupila až zanikla sykavka „s“ – Sřitim, Střítím, Třítím.

Jan Schinko

JIŽNÍ ČECHY MILUJI, ŘÍKÁ ČESKÁ MISS 2011

Když se letos stala Jihočeška Jitka Nováčková Českou MISS 2011, tak jsem si vzpomněl na šikovnou hostesku, která pomáhala při akcích pro veřejnost na Informačním centru elektrárny Temelín. A když jsem Jitku s jejím otcem Petrem potkal na elektrárně, tak vznikl tento dvojrozhovor s Českou MISS 2011 a jejím otcem Petrem Nováčkem, který na Temelíně pracuje již téměř čtvrtstoletí. „Temelín? V první řadě si vždy vybavím čtyři dominantní věže, ale hlavně dětské dny na záměčku Vysoký Hrádek u Temelína. Jezdili jsme tam s taťkou a s bráškou každý rok,“ říká Jitka Nováčková.

Vaše první myšlenka po získání titulu Česká MISS 2011?

Jitka: Deset? Opravdu řekli číslo deset?

Petr: Již při cestě do Prahy na finálový večer Česká MISS 2011 jsem se těšil, že celý ten kolotoč skončí, Jitka se vrátí do školy a bude se připravovat na maturitu a přijímací zkoušky na vysokou školu. Ve chvíli vyhlášení Jitky Českou MISS 2011 mi prolétla hlavou jediná myšlenka „... všechno je jinak, od této chvíle se vše bude odehrávat úplně jinak, než jsem si ještě před několika hodinami myslel.“ Ve stejný okamžik jsem si vzpomněl na svého otce, Jitky dědu, který se úspěchu své jediné vnučky bohužel nadožil.

Jaká byla reakce kamarádů a známých?

Jitka: Spousta SMS zpráv, hovorů a neutuchající gratulace. Dokonce i měsíce po finále mi lidé gratulují. Myslím, že to většina z nich opravdu myslí upřímně, mám z toho radost a jsem strašně šťastná, že se jižní Čechy takhle semkly a pomohly mi k úspěchu.

Petr: Můj spolužák a kamarád, který Jitku od dětství zná, si byl natolik jistý vítězstvím, že s manželkou doma otevřeli šampus hned po začátku přímého přenosu. Zmíním i mého spolupracovníka z elektrárny Tušimice, od kterého jsem obdržel gratulaci prostřednictvím SMS jen několik vteřin po vyhlášení. Prostě ji měl již připravenou a počítal s výhrou Jitky. Se žádnou negativní reakcí jsem se nesetkal.

Jaký je váš vztah k jižním Čechám?

Jitka: Jižní Čechy jsou taková moje srdcovka. Bydlím tu od narození a mám tu spoustu oblíbených míst, která bych nevyměnila ani za dovolenou v Karibiku. Nejvíce se letos těším na to, že pojedeme s kamarády na pískárnu, na kola, na vodu. Jižní Čechy jsou v tomhle směru úplně ideální oblast, do přírody blízko, a přesto jsem za chvíli v centru, což je pro mě také důležité.

Petr: Moji prarodiče i rodiče pocházeli buď přímo z Budějovic nebo z jejich blízkého okolí - Ledenice, Ohraženičko, Plav. Z toho pramení i můj vztah k jižním Čechám, prostě zde celý život žiji a mám tady své hluboké kořeny.

Máte nějaké oblíbené místo pro jihočeský výlet?

Jitka: Samozřejmě, že mám, ale bojím se ho takhle zveřejnit, to už bych se tam nemohla cítit tak bezpečně, doufám, že to chápete.

Petr: Rád jezdím na vodu. Alespoň jednou za sezónu musím sjet Vltavu z Vyššího Brodu do Českých Budějovic. Je to pro mě užasná relaxace. Ale takový výlet po práci na kole do Munic na pivo také není k zahazení.

Co se vám vybaví, když se řekne Jaderná elektrárna Temelín?

Jitka: V první řadě čtyři dominantní věže,

ale hlavně dětské dny na záměčku Vysoký Hrádek u Temelína. Jezdili jsme tam s taťkou a s bráškou každý rok a je pravda, že to byly vždy ty nejlepší akce. Přestože mi bylo loni osmnáct let, tak jsem tam nechyběla. Pomáhala jsem jako hosteska pořádající agentuře. Další věc, kterou si vybavím - 3D kino (opět v záměčku), na které jsem se koukala klidně dvakrát za sebou a vždycky pískala nadšením. Dokonce jsem jednou byla i uvnitř Temelína na prohlídce a bylo to... impozantní, ohromné, jako z jiného světa. Doufám, že to nebylo naposledy a prohlídku si zopakují.

Petr: Práce, přátelé, spolupracovníci. Prostě 24 let mého profesního života...

Umíte si představit život bez elektřiny?

Jitka: Takže - ráno vstanu a nezazvoní mi budík, nerozsvítím si lampičku. Dojdu si potmě do kuchyně, ale neotevřu ledničku, kde mám připravenou snídani. Neuvařím si čaj. Nerozsvítím si v koupelně, a tak si horko těžko vyčistím zuby.... Popravdě, myslím, že bych to chvíli zvládla, ale těžko. Díky bohu za elektřinu.

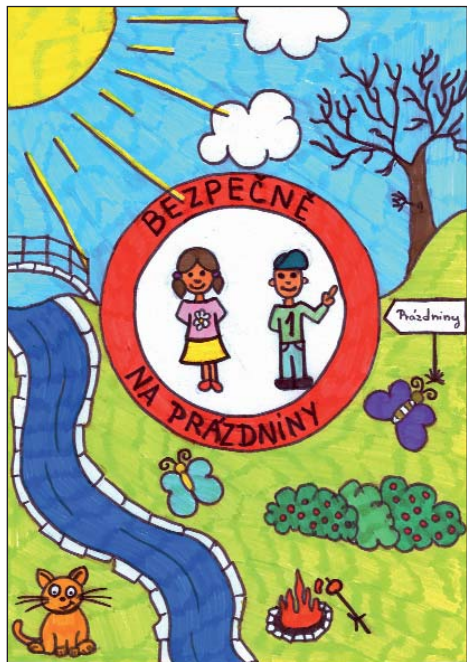
Petr: Určitě ano, ale tak na pár dní v přírodě ve srubu někde v Kanadě. V našich podmínkách jen několik hodin, než se stačí vybit mobil, vyteče mrazák a vše pohltí tma.

Co nejtěžšího vás letos čeká a na co se nejvíce těšíte?

Jitka: Tenhle rok toho bude asi hodně: maturita, škola v New Yorku, Miss Universe a do toho všeho ten mediální tlak ... Zatím těžko říct, co bude nejtěžší, ale na všechno se těším, zvládnou to. Ale úplně nejvíce se těším na léto v jižních Čechách s přáteli.

Petr: Nic tak těžkého, že bych to nezvládl, neočekávám. Těším se určitě na dovolenou strávenou s přáteli na jízdních kolech. Jezdíme již několik let tím způsobem, že se vlakem i s koly přepravíme například do rakouského Zell am See a odsud po vlastní ose zpět do Českých Budějovic. Máme dohodnutou pouze trasu bez pevného itineráře a vždy přespíme tam, kam ten den společně dojedeme.

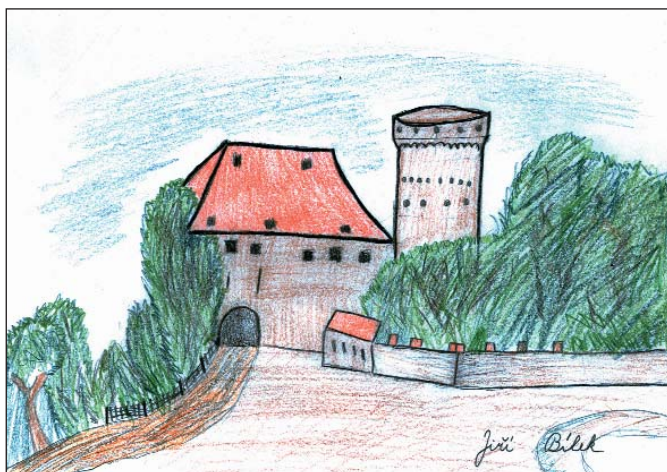
Václav Brom

Dominika Kandlová, Písek (13 let)

Kačenka Žižková, Těšínov u Protivína (6 let)

Jirka Bílek, (10 let) Bechyně

Markéta Pastorová, (7 let) Týn nad Vltavou

EDA & IDA

Eda a Ida vyhlašují
soutěž s Temelínem

SOUTĚŽÍME S EDOU A IDOU

Namalujte

„Ohlédnutí za létem 2011“

Další téma roku 2011 vyhlašuje Ida: „Kamáradi, tak co, užíváte si letošního léta? Jak přžíváte ty teplotní třicítky, které jsme v červenci pár dnů zažili? My s bráchou se naložili do bazénu. Tam to bylo fajn. Za pár týdnů léto skončí. Napište a nakreslete nám své ohlédnutí. Užijte si druhé poloviny prázdnin a napište nebo nakreslete své ohlédnutí za letošním létem. Za otištěné obrázky vám pošleme hezké dárečky.“

Soutěž je určena pro mládež do 18 let. Uzávěrka je 8. září 2011.

Svá díla posílejte na adresu:

**JE Temelín, Václav Brom,
útvár Komunikace, 373 05 Temelín.**

Na obálku napište:

SOUTĚŽÍME S EDOU A IDOU.

Výherci soutěže z minulého čísla Temelínek

Šestiletá Kačenka Žižková z Těšínova u Protivína nám nakreslila sen o prázdninách. K nim patří voda, houby i opékany buřty na ohni u stanu. Sedmiletá Markéta Pastorová z Týna se právě vrátila z Itálie a nakreslila, jak to tam u moře bylo hezké. Desetiletý Jirka Bílek z Bechyně nám poslal tip na výlet, a to na hrad Kotnov. A konečně třináctiletá Dominika Kandlová nám nakreslila heslo, které bychom si měli všichni pamatovat: „Bezpečně na prázdniny“ a my dodáváme „Bezpečně i z prázdnin“.

EDA & IDA

Tip na kolo: Neznašov, Všemyslice, Všetec a Bohunice

Vyhlídku na soutok Vltavy a Lužnice tady v Neznašově nikdy nevynecháme.

Stojí to za to. V létě je soutok plný kajáků, pramiček s rybáři a jezdí i lodě.

Hrobka Bertholdů byla v Neznašově postavena v roce 1930. Půdorys má tvar řeckého kříže.

Před pár lety však chátrala. Obec ji parádně opravila. Hezké místo.

Kolem původního Neznašova, o kterém jsou první zmínky z roku 1491, se dost staví.

To ano. Je to jako prstenec z domků. Noví mladí lidé. To je pro budoucnost vesnice výborné.

Kořenisko, Hladná - prý rybářský ráj. Někdy bych to zkusil.

Kamarád Jirka tu se svým tátou chytí pětikilového kapra. Jeho životní úlovek.

Slova „Škola základ života“ mi ve Vsetech připomenula, že prázdniny za pár týdnů končí.

Škola tu je od roku 1909. Nyní ale bez dětí. Pro mě je však Vsetec houbařský ráj. Nikde jinde jsem nenašla 100 hříbků za dopoledne.

Tady na hrázi rybníka ve Všemyslicích bych vždy usnula.

Máš pravdu, je tu klid. Ale musíme do Bohunic. Jsme pozváni na nohejbal.

Bohunice se mají. Hřiště s umělým povrchem hned u hospody. Dám si kofolu. Ty jdi hrát.

Dneska snad vyhrájeme alespoň set. Minule nám Bohuničtí dali na frak. Jsou výborní.

Příště: Den otevřených dveří na JE Temelín